

ผลการวิเคราะห์และการอภิปรายข้อมูล

ก่อนนำข้อมูลมาทำการวิเคราะห์ ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับขั้นดังต่อไปนี้

1. เลือกกลุ่มตัวอย่างประชากรช่วงอายุละ 200 คน (ชาย 100 คน หญิง 100 คน) ทุกช่วงอายุจากที่สุ่มเกินไว้ช่วงละ 20 เปอร์เซ็นต์ โดยใช้เกณฑ์ในการเลือกทั้งครั้งนี้
 - 1.1 เมื่อกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามไม่ครบตามที่ผู้วิจัยต้องการให้ตอบ
 - 1.2 เมื่อกลุ่มตัวอย่างตั้งใจตอบแบบสอบถามให้เป็นรูปแบบ (Pattern) ต่าง ๆ เช่นเป็นรูปดาวหรือรูปดาวหลามตัด เป็นต้น
 2. หลังจากใช้เกณฑ์ 2 ข้อดังกล่าวข้างต้นแล้ว ผู้วิจัยสุ่มกระดาษคำตอบให้เหลือช่วงอายุละ 200 แผนตามต้องการ
 3. นำคะแนนจากคำตอบของกลุ่มตัวอย่างที่ได้นี้มาวิเคราะห์หา
 - 3.1 คะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของเด็กวัยรุ่นชายและเด็กวัยรุ่นหญิงในแต่ละช่วงอายุ
 - 3.2 คะแนนมาตรฐาน (Standard score) ของเด็กวัยรุ่นชายและคะแนนมาตรฐาน (Standard score) ของเด็กวัยรุ่นหญิงรวมทุกช่วงอายุ
- ในการนำข้อมูลมาทำการวิเคราะห์นั้น ผู้วิจัยแยกวิเคราะห์ตามแบบสอบถามแต่ละชุดคือ 1. แบบสำรวจ CPI 2.แบบสอบถาม ASC 3. แบบสอบถาม AI-E และ 4. แบบสำรวจ EPPS ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสำรวจ CPI

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของแบบสำรวจ CPI นี้ ได้นำมาเสนอเป็นตารางทั้งหมด

3 ตาราง และแผนภูมิทั้งหมด 4 แผนภูมิ คือ

- 1.1 ตารางแสดงคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนจากแบบสำรวจ CPI ของเด็กวัยรุ่นชายในแต่ละช่วงอายุ (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 คะแนนเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนจากแบบสำรวจ CPI ของเด็กวัยรุ่นชายในแต่ละช่วงอายุ

\bar{x}_c 15.99
SD_c 3.97

ลักษณะบุคลิกภาพ	อายุ (ปี)									
	13		14		15		16		17	
	N = 100		N = 100		N = 100		N = 100		N = 100	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
Do	15.72	3.43	16.03	3.53	15.67	4.31	16.43	3.75	16.12	4.67
Cs	7.81	2.35	8.15	2.43	8.14	2.49	8.13	2.51	8.76	2.84
Sy	10.53	2.39	10.62	2.75	10.88	2.89	10.30	2.90	10.72	3.39
Sp	17.58	2.94	18.19	2.66	17.42	3.60	18.20	3.17	18.61	3.68
Sa	11.11	2.75	11.46	3.17	11.02	3.93	11.56	2.70	11.57	3.17
Wb	18.59	4.72	19.14	3.83	19.10	3.62	19.75	4.81	20.37	4.61
Re	18.21	3.19	18.37	3.05	18.08	3.51	18.01	3.53	18.31	3.10
Sc	18.55	4.80	18.08	5.00	18.24	4.99	18.45	5.02	18.27	4.62
To	7.99	2.18	8.42	2.33	7.77	2.62	8.48	2.72	8.00	2.45
Gi	12.55	3.64	12.42	3.29	12.53	4.21	12.98	4.36	12.74	3.52
Cm	13.50	3.69	14.09	2.90	14.52	2.77	13.96	3.29	13.87	3.35
Ac	6.80	1.99	6.93	2.00	7.15	2.17	6.82	2.13	6.96	2.05
Ai	7.24	2.53	7.82	2.43	7.31	2.17	7.87	2.70	7.92	2.63
Ie	16.10	3.64	16.42	3.51	17.05	3.57	16.87	3.99	17.35	3.69
Fx	8.78	3.40	7.96	3.19	7.54	2.80	7.97	3.50	8.09	3.49
Fe	10.63	2.06	10.46	2.52	10.58	3.15	10.12	2.76	9.74	2.24

ตารางที่ 3 คะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนจากแบบสำรวจ CPI ของเด็กวัยรุ่นหญิงในแต่ละช่วงอายุ

ลักษณะบุคลิกภาพ	อายุ (ปี)									
	13		14		15		16		17	
	N = 100		N = 100		N = 100		N = 100		N = 100	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
Do	15.37	3.58	15.56	4.06	15.51	3.51	16.31	5.24	16.18	5.11
Cs	7.42	2.78	7.39	2.75	7.35	2.67	7.68	2.45	7.90	2.99
Sy	10.40	2.94	10.27	2.76	9.74	2.99	10.16	2.96	9.94	3.09
Sp	18.17	3.30	17.76	2.70	16.62	3.17	17.20	3.30	17.07	3.46
Sa	11.27	2.91	11.61	2.89	11.15	2.60	11.20	2.95	11.88	2.94
Wb	20.38	4.85	20.15	3.85	19.77	4.95	20.94	4.33	21.09	4.96
Re	19.65	3.14	20.27	3.11	20.00	2.85	20.25	3.03	20.00	3.24
Sc	19.78	6.67	19.44	5.13	19.68	6.46	20.05	6.27	21.29	6.23
To	8.03	2.75	7.61	2.32	7.57	2.48	8.31	2.58	7.89	2.86
Gi	12.89	3.64	12.59	3.79	12.07	4.04	13.01	3.98	13.80	4.07
Cm	15.17	3.02	15.34	2.55	15.88	2.05	15.79	2.34	15.71	2.49
Ac	7.55	1.97	7.40	2.28	7.22	2.54	7.62	2.09	8.00	2.24
Ai	7.55	2.23	7.18	2.16	6.80	2.39	7.78	2.79	7.62	2.80
Ie	17.03	3.86	16.96	4.05	16.47	3.72	17.32	3.63	17.27	3.85
Fx	7.71	2.99	7.37	3.53	6.96	3.29	7.62	3.31	7.29	3.31
Fe	12.14	2.62	13.00	2.35	12.79	2.84	12.55	2.85	11.81	2.47

1.2 ตารางแสดงคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนจากแบบสำรวจ CPI ของเด็กวัยรุ่นหญิงในแต่ละช่วงอายุ (ตารางที่ 3)

1.3 ตารางแสดงคะแนนมาตรฐาน (Standard score) ของคะแนนจากแบบสำรวจ CPI ของเด็กวัยรุ่นชายและคะแนนมาตรฐานของเด็กวัยรุ่นหญิงรวมทุกช่วงอายุ (ตารางที่ 4)

1.4 แผนภูมิแสดงคะแนนมาตรฐาน (Standard score) ของคะแนนจากแบบสำรวจ CPI ของเด็กวัยรุ่นชายรวมทุกช่วงอายุ (แผนภูมิที่ 1)

1.5 แผนภูมิแสดงคะแนนมาตรฐาน (Standard score) ของคะแนนจากแบบสำรวจ CPI ของเด็กวัยรุ่นหญิงรวมทุกช่วงอายุ (แผนภูมิที่ 2)

1.6 แผนภูมิแสดงภาคตัดขวาง (Profile) ของคะแนนเฉลี่ยจากแบบสำรวจ CPI ของเด็กวัยรุ่นชายแต่ละช่วงอายุเทียบกับค่าเฉลี่ยของคะแนนมาตรฐานของเด็กวัยรุ่นชายรวมทุกช่วงอายุ (แผนภูมิที่ 3)

1.7 แผนภูมิแสดงภาคตัดขวาง (Profile) ของคะแนนเฉลี่ยจากแบบสำรวจ CPI ของเด็กวัยรุ่นหญิงแต่ละช่วงอายุเทียบกับค่าเฉลี่ยของคะแนนมาตรฐานของเด็กวัยรุ่นหญิงรวมทุกช่วงอายุ (แผนภูมิที่ 4)

ตารางที่ 4 แสดงคะแนนดิบของคะแนนจากแบบสำรวจ CPI ในแต่ละลักษณะเมื่อเทียบกับคะแนนมาตรฐานของเด็กวัยรุ่นชายและเด็กวัยรุ่นหญิงรวมทุกช่วงอายุ คะแนนมาตรฐานของแต่ละลักษณะนี้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 50 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 10 ทั้งนี้หมายความว่าในทางทฤษฎีแล้ว 95 เปอร์เซ็นต์ของประชากรควรจะได้คะแนนอยู่ในระหว่าง 30 ถึง 70 คะแนนของแต่ละลักษณะ¹

คะแนนดิบที่จะนำมาเทียบกับคะแนนมาตรฐานในตารางนี้อาจจะเป็นคะแนนของบุคคลใดก็ได้ แต่เป็นการอ่านคะแนนเทียบกับเด็กวัยรุ่นชายหรือหญิงรวมทุกช่วงอายุ ยกตัวอย่าง

¹Harrison G. Gough, Manual of the California Psychological Inventory (California: Consulting Psychologists Press, Inc., 1969), p. 12.

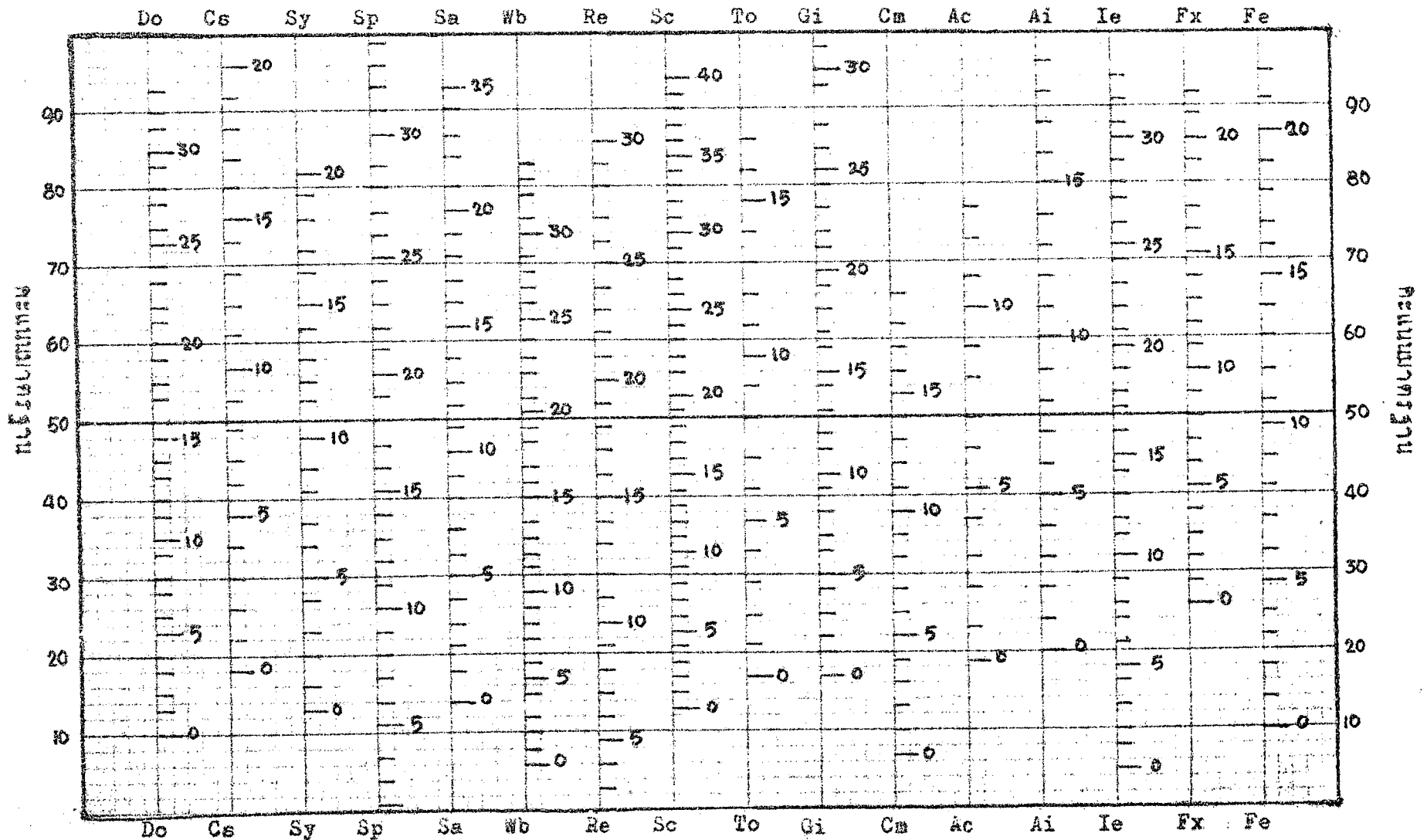
$\frac{50}{10} = 5$
 $\frac{15}{10} = 1.5$
 $\frac{15}{10} = 1.5$
 $\frac{15}{10} = 1.5$

เชนเด็กชายคนหนึ่งอายุ 13 ปี 6 เดือน ทำแบบสำรวจ CPI ไคคะแนนในลักษณะมีอำนาจเหนือผู้อื่น (Do) เท่ากับ 15 คะแนน เมื่อนำมาเทียบกับคะแนนมาตรฐานในลักษณะเดียวกันนี้ของเด็กวัยรุ่นชายรวมทุกช่วงอายุแล้วจะได้คะแนนมาตรฐานเท่ากับ 48 คะแนน ทั้งนี้หมายความว่า เด็กชายผู้นี้มีลักษณะความมีอำนาจน้อยกว่าเด็กวัยรุ่นชายทั่วไปที่มีอายุอยู่ในระหว่าง 13 ปีถึง 17 ปี หรือหญิงคนหนึ่งอายุ 38 ปีทำแบบสำรวจ CPI ไคคะแนนในลักษณะการวางตนในสังคม (Sp) เท่ากับ 19 คะแนน ซึ่งเมื่อนำมาเทียบกับคะแนนมาตรฐานในลักษณะเดียวกันนี้ของเด็กวัยรุ่นหญิงรวมทุกช่วงอายุแล้ว หญิงผู้นี้จะได้คะแนนมาตรฐานเท่ากับ คะแนนซึ่งเป็นค่าที่เบี่ยงเบนออกจากค่าเฉลี่ยของคะแนนมาตรฐาน 0.5SD นั่นคือหญิงผู้นี้มีลักษณะการวางตนในสังคมดีกว่าเด็กวัยรุ่นหญิงโดยทั่วไปที่มีอายุในระหว่าง 13 ปีถึง 17 ปีในทำนองเดียวกันถ้าต้องการเทียบคะแนนกับคะแนนมาตรฐานในลักษณะอื่นๆ ก็ทำเช่นเดียวกับที่กล่าวมาแล้ว อนึ่ง ในกรณีที่ต้องการเทียบคะแนนกับคะแนนมาตรฐานของเด็กวัยรุ่นหญิงรวมทุกช่วงอายุ หรือเทียบคะแนนกับคะแนนมาตรฐานของเด็กวัยรุ่นหญิงรวมทุกช่วงอายุก็ย่อมทำได้ด้วยวิธีการเดียวกันนี้

ผู้วิจัยได้นำคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานของเด็กวัยรุ่นชายและเด็กวัยรุ่นหญิงจากตารางที่ 4 มาสร้างเป็นแผนภูมิตั้งในแผนภูมิที่ 1 กับแผนภูมิที่ 2 ตามลำดับ ทั้งนี้จะช่วยให้เปรียบเทียบได้ชัดเจนยิ่งขึ้นว่า คะแนนเฉลี่ยของคะแนนมาตรฐานจะตรงกับคะแนนที่เท่าใดในแต่ละลักษณะของแบบสำรวจ CPI

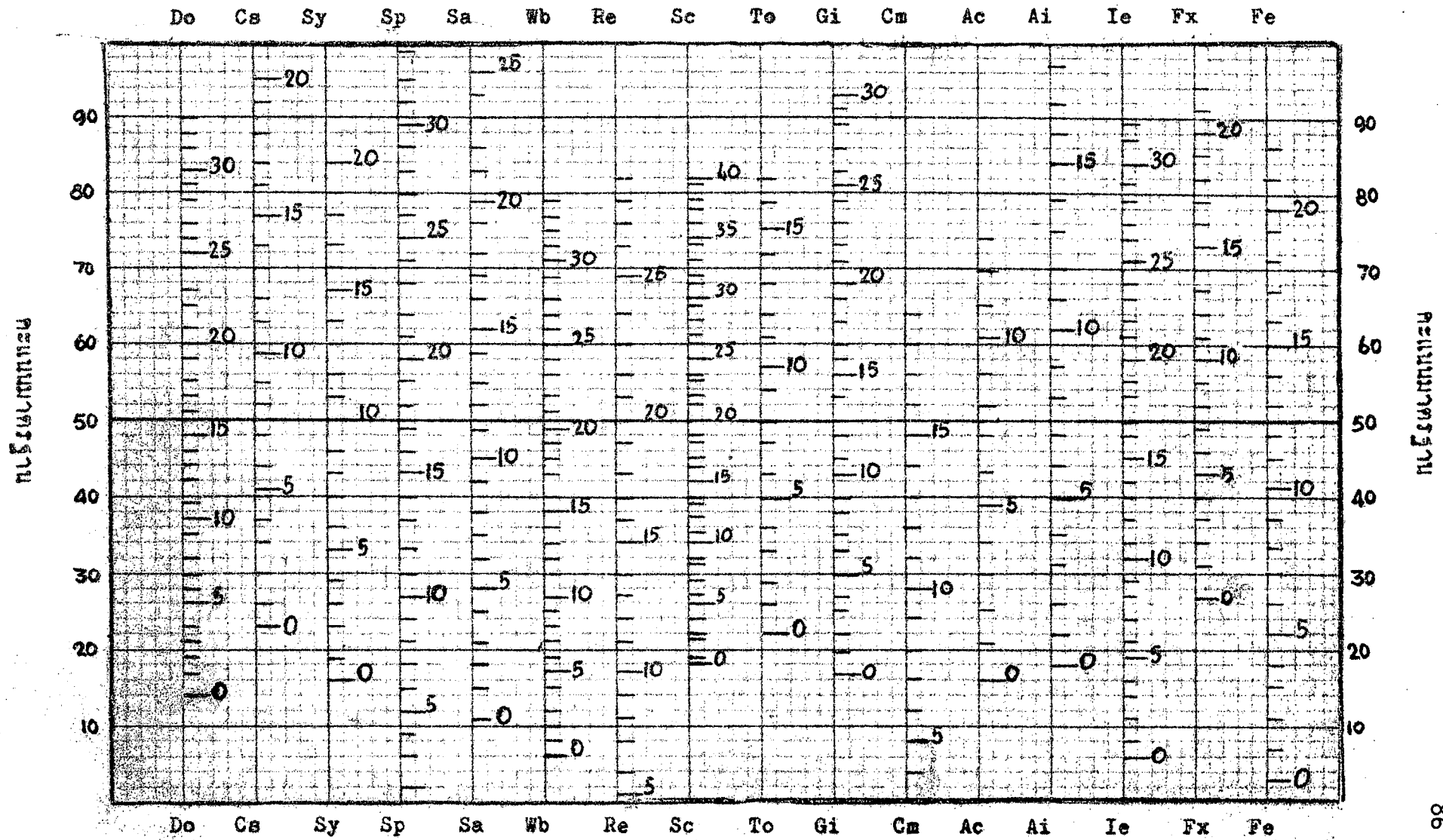
ลักษณะของแผนภูมิที่ 1 ชี้ให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนมาตรฐานในเด็กวัยรุ่นชายตรงกับลักษณะความมีอำนาจเหนือผู้อื่น (Do) ที่ 16 คะแนน ความสามารถที่จะบรรลุถึงสถานภาพ (Cs) ที่ 8.2 คะแนน การเข้าสังคม (Sy) ที่ 10.6 คะแนน การวางตนในสังคม (Sp) ที่ 18 คะแนน การยอมรับตนเอง (Sa) ที่ 11.4 คะแนน ความรู้สึกว่าตนเองมีความเป็นอยู่ดี (Wb) ที่ 19.6 คะแนน ความรับผิดชอบ (Re) ที่ 18.2 คะแนน การควบคุมตนเอง (Sc) ที่ 18.3 คะแนน ความอดทน (To) ที่ 8 คะแนน การสร้างความประทับใจให้แก่ผู้อื่น (Gi) ที่ 12.7 คะแนน ลักษณะที่พบในคนส่วนมาก (Cm) ที่ 14 คะแนน สัมฤทธิผลที่เกิดจากการทำตามผู้อื่น (Ac) ที่ 7 คะแนน สัมฤทธิผลที่เกิดจากความเป็นตัวของตัวเอง

แบบรูปที่ 1 คะแนนมาตรฐาน (Standard score) ของคะแนนจากแบบสำรวจ CPI ของเด็กวัยเรียนชายรวมทุกช่วงอายุ

ลักษณะบุคลิกภาพ

แผนภูมิที่ 2 คะแนนมาตรฐาน (Standard score) ของคะแนนจากแบบสำรวจ CPI ของเด็กวัยรุ่นหญิงรวมทุกช่วงอายุ

ลักษณะบุคลิกภาพ

ตัวเอง (Ai) ที่ 7.6 คะแนน ประสิทธิภาพทางสมอง (Ie) ที่ 16.8 คะแนน ความยืดหยุ่นได้ (Fx) ที่ 8 คะแนน และควมมีลักษณะของหญิง (Fe) ที่ 10.2 คะแนน

ลักษณะของแผนภูมิที่ 2 ชี้ให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนมาตรฐานของเด็กวัยรุ่นหญิงตรงกับลักษณะความมีอำนาจเหนือผู้อื่น (Do) ที่ 15.7 คะแนน ความสามารถที่จะบรรลุถึงสถานภาพ (Cs) ที่ 7.5 คะแนน การเข้าสังคม (Sy) ที่ 10 คะแนน การวางตนในสังคม (Sp) ที่ 17.3 คะแนน การยอมรับตนเอง (Sa) ที่ 11.4 คะแนน ความรู้สึกว่าตนเองมีความเป็นอยู่ดี (wb) ที่ 20.5 คะแนน ความรับผิดชอบ (Re) ที่ 20 คะแนน การควบคุมตนเอง (Sc) ที่ 20 คะแนน ความอดทน (To) ที่ 8 คะแนน การสร้างภาพประทับใจให้แก่ผู้อื่น (Gi) ที่ 13 คะแนน ลักษณะที่พบในคนส่วนมาก (Cm) ที่ 15.5 คะแนน สัมฤทธิผลที่เกิดจากการทำตามผู้อื่น (Ac) ที่ 7.6 คะแนน สัมฤทธิผลที่เกิดจากความเป็นตัวของตัวเอง (Ai) ที่ 7.4 คะแนน ประสิทธิภาพทางสมอง (Ie) ที่ 17 คะแนน ความยืดหยุ่นได้ (Fx) ที่ 7.4 คะแนน และควมมีลักษณะของหญิง (Fe) ที่ 12.6 คะแนน

เพื่อความสะดวกในการอ่านภาคตัดขวางของคะแนนเฉลี่ยของเด็กวัยรุ่นชายและเด็กวัยรุ่นหญิงแต่ละช่วงอายุเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยของคะแนนมาตรฐานของเด็กวัยรุ่นชายและเด็กวัยรุ่นหญิงรวมทุกช่วงอายุตามลำดับ ผู้วิจัยจึงได้ขยายมาตราส่วนของคะแนนมาตรฐานระหว่างคะแนนที่ 45 ถึง 55 ดังแสดงในแผนภูมิที่ 3 และแผนภูมิที่ 4

จากแผนภูมิที่ 3 และแผนภูมิที่ 4 จะเห็นว่าคะแนนเฉลี่ยของเด็กวัยรุ่นชายและเด็กวัยรุ่นหญิงในแต่ละลักษณะของแต่ละช่วงอายุเกาะกลุ่มกันอยู่ใกล้เคียงกับค่าเฉลี่ยของคะแนนมาตรฐาน คือ เบี่ยงเบนออกจากค่าเฉลี่ยของคะแนนมาตรฐานไม่เกิน ± 1 SD โดยคะแนนเฉลี่ยของเด็กวัยรุ่นชาย (ในแผนภูมิที่ 4) ในแต่ละลักษณะเบี่ยงเบนออกจากค่าเฉลี่ยของคะแนนมาตรฐานไม่เกิน ± 0.3 SD และคะแนนเฉลี่ยของเด็กวัยรุ่นหญิง (ในแผนภูมิที่ 4) ในแต่ละลักษณะก็เบี่ยงเบนออกจากค่าเฉลี่ยของคะแนนมาตรฐานไม่เกิน ± 0.3 SD เช่นเดียวกัน

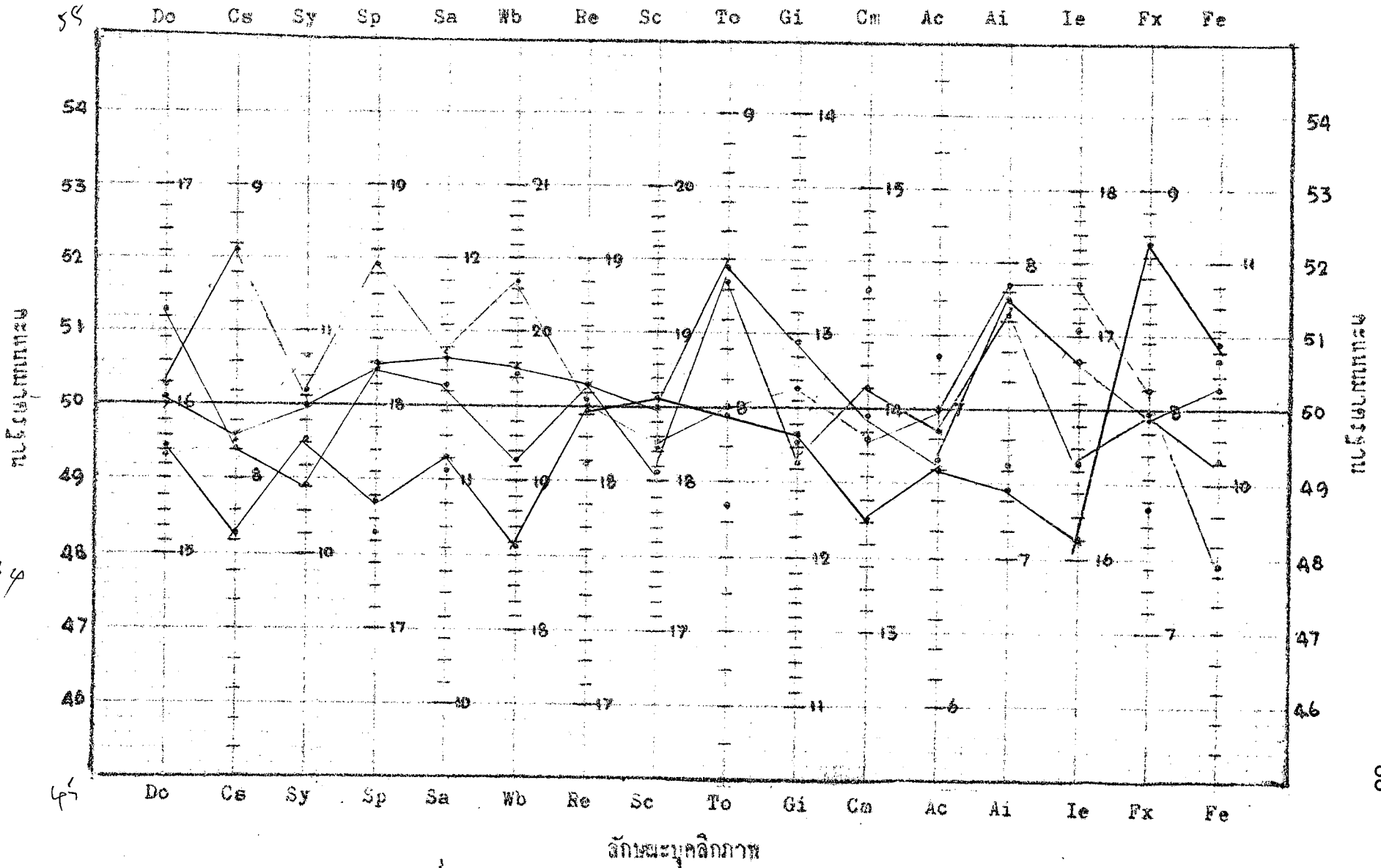
ข้อค้นพบจากภาคตัดขวาง (Profile) ของแบบสำรวจ CPI

1. ลักษณะโดยทั่วไปของภาคตัดขวาง

จากแผนภูมิที่ 3 จะเห็นว่า โดยเฉลี่ยแล้ว เด็กวัยรุ่นชายอายุ 13, 14

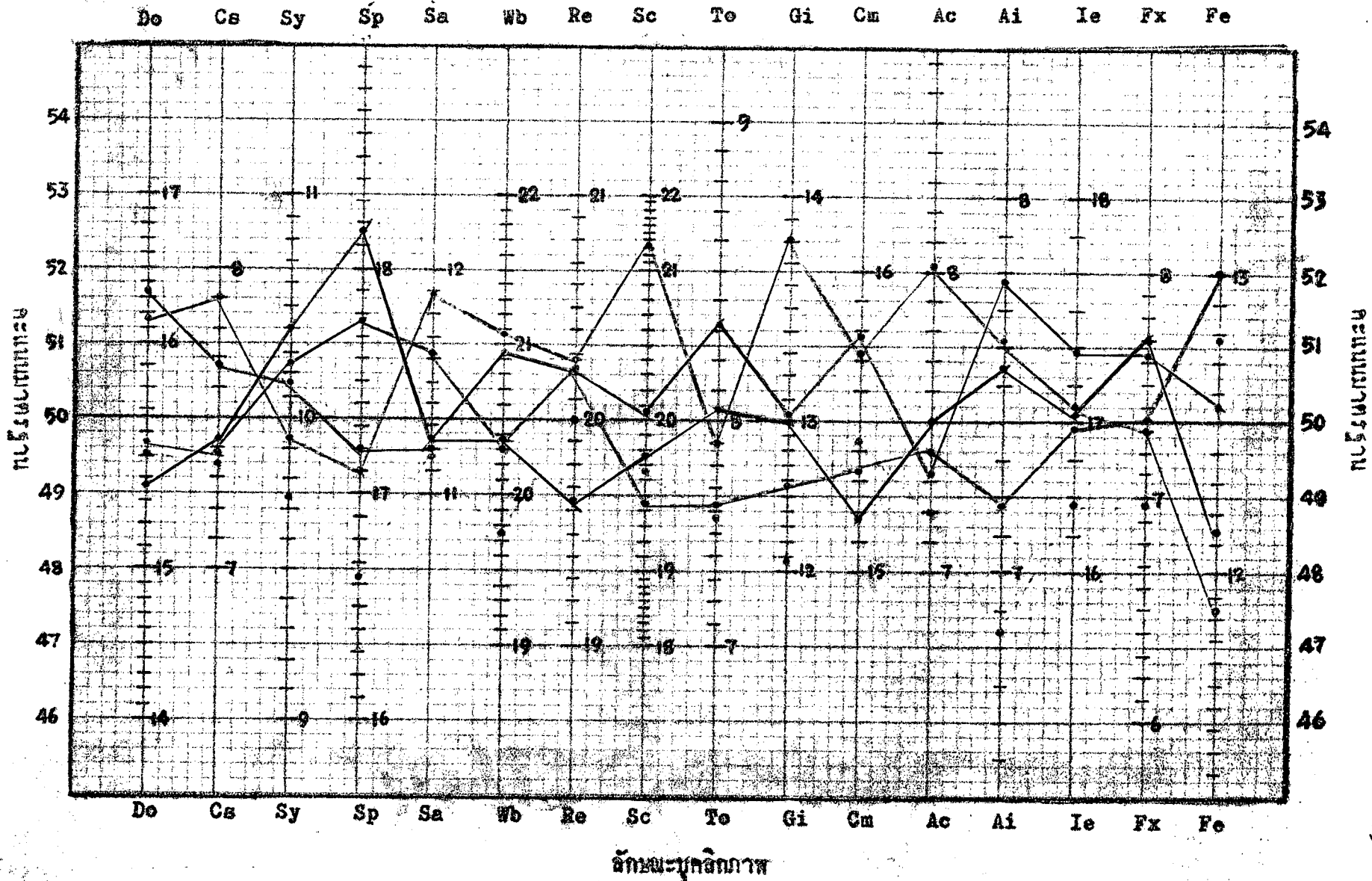
แผนภูมิที่ 3 ภาสดัดขวาง (Profile) ของคะแนนเฉลี่ยจากแบบสำรวจ
CPI ของเด็กวัยรุ่นชายแต่ละช่วงอายุเทียบกับค่าเฉลี่ยของ
คะแนนมาตรฐานของเด็กวัยรุ่นชายรวมทุกช่วงอายุ

— อายุ 13 ปี — อายุ 14 ปี
— อายุ 15 ปี — อายุ 16 ปี
— อายุ 17 ปี

แผนภูมิที่ 4 ภาคตัดขวาง (Profile) ของคะแนนเฉลี่ยจากแบบสำรวจ CPI ของ
 เด็กวัยรุ่นหนึ่งแต่ละช่วงอายุเทียบกับค่าเฉลี่ยของคะแนนมาตรฐานของ
 เด็กวัยรุ่นหนึ่งรวมทุกช่วงอายุ

— อายุ 13 ปี — อายุ 14 ปี
 — อายุ 15 ปี — อายุ 16 ปี
 — อายุ 17 ปี

15, 16 และ 17 ปี ไคคะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนมาตรฐานอยู่ ^{13 14 15 16} (2), 7, 10, 6 และ 9 ¹² ลักษณะตามลำดับ ทั้งนี้แสดงว่าเด็กวัยรุ่นชายอายุ 17 ปีและ 16 ปีปรับตัวได้ดีกว่า เด็กวัยรุ่นชายอายุ 13, 14, 15 และ 16 ปีดังที่ Gough² ได้อธิบายไว้ว่า ถ้าเด็กไคคะแนนในลักษณะต่าง ๆ สูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนมาตรฐานก็แสดงว่า เด็กเหล่านั้นเป็นผู้ที่ปรับตัวให้เข้ากับสังคมและสิ่งแวดล้อมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในทางตรงกันข้าม ถ้าคะแนนที่ได้มานั้นส่วนมากอยู่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนมาตรฐาน ก็แสดงว่าเด็กเหล่านั้นมักจะมีปัญหาในการปรับตัวให้เข้ากับสังคม

จากแผนภูมิที่ 4 จะเห็นได้ว่า เด็กวัยรุ่นหญิงอายุ 13, 14, 15, 16 และ 17 ปี ไคคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนมาตรฐานอยู่ 8, 9, 14, 3 และ 5 ลักษณะตามลำดับ ควยหลักเดียวกันที่กล่าวมาแล้วข้างต้น จะสังเกตเห็นได้จากภาคตัดขวางว่า เด็กวัยรุ่นหญิงอายุ 17 ปีและ 16 ปีก็มีการปรับตัวได้ดีกว่าเด็กวัยรุ่นหญิงอายุ 13, 14 และ 15 ปี

2. ลักษณะเด่นของเด็กวัยรุ่นชายแต่ละช่วงอายุเมื่อเทียบกับเด็กวัยรุ่นชายในช่วงอายุอื่น

จากแผนภูมิที่ 3 จะเห็นได้ว่า เด็กวัยรุ่นชายแต่ละช่วงอายุเมื่อเทียบกับเด็กวัยรุ่นชายในช่วงอายุอื่นแล้ว มีลักษณะบุคลิกภาพในด้านต่าง ๆ น้อยและมากกว่าช่วงอายุอื่น ดังนี้คือ

2.1 เด็กวัยรุ่นชายอายุ 13 ปี เมื่อเทียบกับเด็กวัยรุ่นชายในช่วงอายุอื่นมีลักษณะดังต่อไปนี้ น้อยกว่า คือ ลักษณะความสามารถที่จะบรรลุถึงสถานภาพ (Cs) ความรู้ดีเกี่ยวกับตนเองมีความเป็นอยู่ดี (wb) ลักษณะที่พบในคนส่วนมาก (Cm) สัมฤทธิผลที่เกิดจากการทำตามผู้อื่น (Ac) สัมฤทธิผลที่เกิดความเป็นตัวของตัวเอง (Ai) และประสิทธิภาพทางสมอง (Ie) แต่มีลักษณะการควบคุมตนเอง (Sc) ความยืดหยุ่นได้ (Fx) และความมีลักษณะของหญิง (Fe) มากกว่าเด็กวัยรุ่นชายในช่วงอายุอื่นของการวิจัยในครั้งนี้ ทั้งนี้หมายความว่า เมื่อเทียบกับเด็กวัยรุ่นชายในช่วงอายุอื่นแล้ว เด็กวัยรุ่นชายอายุ 13 ปี มีแนวโน้มที่จะ

²Loc.cit.

มีลักษณะดังต่อไปนี้มากกว่า คือ เฉื่อยชา ซื่อาย ความคิดความอ่านและความสนใจไม่กว้างขวาง รู้สึกอึดอัดใจเวลาเข้าสังคม ไม่มีความทะเยอทะยาน ระวังระวังและกล่าวคำขอโทษอยู่เสมอ ไม่มีความอดทน ค่อนข้างง่าย เปลี่ยนแปลงง่าย ไม่มีสมาธิ มีความซัดแย้งและมีปัญหาภายในตนเอง ไม่มีความมั่นคงทางใจ เป็นคนเก็บกด กระจวนกระจาย อยู่ใต้อำนาจผู้ใหญ่ ไม่เข้าใจตนเอง สับสน ไม่มีความกระตือรือร้น ทำตามประเพณีนิยม (ขาดการควบคุมตนเอง) ซื่อสัตย์ มีหิริโอตตทัปปะ ชอบการเผชิญภัย มีอารมณ์ขัน ชอบปฏิบัติ หัวแข็ง อ่อนโยนและชอบช่วยเหลือผู้อื่น

2.2 เด็กวัยรุ่นชายอายุ 14 ปี มีลักษณะต่อไปนี้น้อยกว่าช่วงอายุอื่นคือ การควบคุมตนเอง (Sc) การสร้างความประทับใจให้แก่ผู้อื่น (Gi) ซึ่งหมายความว่า เด็กชายในช่วงอายุ 14 ปีนี้มีแนวโน้มที่จะทำอะไรตามอารมณ์ ค่อนข้างง่าย ถือตนเองเป็นที่ตั้ง ไม่ทำตัวให้สนิทกับผู้อื่น ก้าวร้าวและเห็นแก่ตัวมากกว่าเด็กวัยรุ่นชายในช่วงอายุอื่นของการวิจัยครั้งนี้

2.3 เด็กวัยรุ่นชายอายุ 15 ปี มีลักษณะความมีอำนาจเหนือผู้อื่น (Do) การวางตนในสังคม (Sp) ลักษณะการยอมรับตนเอง (Sa) ความรับผิดชอบ (Re) ความอดทน (To) ความยืดหยุ่นได้ (Fx) น้อยกว่า แต่มีลักษณะการเข้าสังคม (Sy) ลักษณะที่มีในคนส่วนมาก (Cm) และสัมฤทธิ์ผลที่เกิดจากการทำตามผู้อื่น (Ac) มากกว่าเด็กวัยรุ่นชายในช่วงอายุอื่น ๆ แสดงว่า เด็กวัยรุ่นชายอายุ 15 ปีมีแนวโน้มที่จะมีลักษณะต่อไปนี้มากกว่าเด็กวัยรุ่นชายช่วงอายุอื่นคือ ความลังเลเวลาตัดสินใจ ไม่มีความคิดเป็นของตนเองต้องฟังผู้อื่น เจ้าอารมณ์ เปลี่ยนแปลงง่าย ข้างระวัง ระวังระวัง มีความกังวลใจ ขยั้น เข้มงวด ทำตามระเบียบแบบแผนและประเพณี อนุรักษ์นิยม ชอบโทษตนเอง มีความสนใจอยู่ในวงแคบ ไม่มีความเชื่อมั่นในตนเอง ไม่มองไว หลีกเลียงสถานการณ์ คึงเครียดและการต้องตัดสินใจ มีความจริงจัง มีหิริโอตตทัปปะ

2.4 เด็กวัยรุ่นชายอายุ 16 ปี มีลักษณะการเข้าสังคม (Sy) น้อยกว่า แต่มีลักษณะความมีอำนาจเหนือผู้อื่น (Do) ความรับผิดชอบ (Re) ความอดทน (To) และการสร้างความประทับใจให้แก่ผู้อื่น (Gi) มากกว่าเด็กวัยรุ่นชายในช่วงอายุอื่น หมายความว่า เด็กวัยรุ่นชายในช่วงอายุนี้มีแนวโน้มที่จะมีลักษณะเหล่านี้มากกว่าช่วงอื่น คือ ลักษณะความ

อดทน เชื่อมั่นในตนเอง มีลักษณะของผู้นำ มีความสนใจกว้างขวาง เป็นคนที่เชื่อถือได้ มีทิริโอศติปะ ละเอียครอบคอบ วางแผนก่อนทำงาน มีความคิดแจ่มชัด ให้ความร่วมมือ ชอบช่วยเหลือ ชยัน และพะวงในการสร้างประทับใจให้แก่ผู้อื่น

2.5 เด็กวัยรุ่นชายอายุ 17 ปี มีลักษณะความมีลักษณะของหญิง (Fe) น้อยกว่า และมีลักษณะต่อไปนี่มากกว่าเด็กวัยรุ่นชายในช่วงอายุอื่น คือ ความสามารถที่จะบรรลุถึง สถานภาพ (Cs) การวางตนในสังคม (Sp) การยอมรับตัวเอง (Sa) ความรู้สึกว่าตนเอง มีความเป็นอยู่ดี (wb) สัมฤทธิผลที่เกิดจากความเป็นตัวของตัวเอง (Ai) และประสิทธิภาพ ทางสมอง (Ie) ทั้งนี้กล่าวได้ว่า เด็กวัยรุ่นชายอายุ 17 ปี มีแนวโน้มที่จะมีลักษณะต่าง ๆ ต่อไปนี่มากกว่าเด็กวัยรุ่นชายในช่วงอายุอื่น นั่นคือ เป็นคนชอบสังคม มีความทะเยอทะยาน มีความสนใจอย่างผู้ชาย ว่องไว ชอบฉวยโอกาส มีความสนใจในวงกว้าง กระตือรือร้น ฉลาด กล้าพูด กล้าราว มีความเชื่อมั่นในตนเอง คั้นตัวอยู่เสมอ มีวุฒิภาวะ เข้มแข็ง ฟังตนเอง และมีการตัดสินใจที่ดี

3. ลักษณะเด่นของเด็กวัยรุ่นหญิงแต่ละช่วงอายุเมื่อเทียบกับเด็กวัยรุ่นหญิงในช่วง อายุอื่น

จากแผนภูมิที่ 4 จะเห็นได้ว่า เด็กวัยรุ่นหญิงแต่ละช่วงอายุเมื่อเทียบกับเด็กวัยรุ่น หญิงในช่วงอายุอื่นแล้ว มีลักษณะบุคลิกภาพในด้านต่าง ๆ น้อยและมากกว่าช่วงอายุอื่นดังนี้คือ

3.1 เด็กวัยรุ่นหญิงอายุ 13 ปี มีลักษณะต่อไปนี้น้อยกว่าช่วงอายุอื่น ได้แก่ ลักษณะความมีอำนาจเหนือผู้อื่น (Do) ความรับผิดชอบ (Re) และลักษณะที่พบในคนส่วนมาก (Cm) แต่มีลักษณะการเข้าสังคม (Sy) การวางตนในสังคม (Sp) และความยืดหยุ่นได้ (Fx) มากกว่าเด็กวัยรุ่นหญิงในช่วงอายุอื่น นั้นแสดงว่าเด็กวัยรุ่นหญิงอายุ 13 ปีมีแนวโน้มที่จะมีลักษณะที่จะกล่าวต่อไปนี่มากกว่าช่วงอายุอื่น คือ เป็นคนเงียบ คิดซ้ำทำซ้ำ หลีกเลี้ยง สถานการณ์ตึงเครียดและการต้องตัดสินใจ ไม่มีความเชื่อมั่นในตนเอง เจ้าอารมณ์ ยังไม่ ถึงวุฒิภาวะ เปลี่ยนแปลงง่าย คั้นตั้นง่าย สับสน ไม่มีสมาธิ มีความขัดแย้งและปัญหา ภายในตนเอง มีอารมณ์ขัน ชอบปฎิวัติ ชอบเข้าสังคม ชอบแข่งขัน ฉลาด กระตือรือร้น

3.2 เด็กวัยรุ่นหญิงอายุ 14 ปี มีลักษณะการควบคุมตนเอง (Sc) ต่ำกว่า และ มีลักษณะความมีลักษณะของหญิง (Fe) สูงกว่าเด็กวัยรุ่นหญิงช่วงอายุอื่น เด็กวัยรุ่นหญิงอายุ

13 ปี จึงมีแนวโน้มที่จะมีลักษณะทำอะไรก็ตามอารมณ์ ค่อนข้างง่าย ถือตนเองเป็นใหญ่ อ่อนโยน และมีความสนใจอย่างผู้หญิงมากกว่าเด็กวัยรุ่นหญิงในช่วงอายุอื่น

3.3 เด็กวัยรุ่นหญิงอายุ 15 ปี มีลักษณะต่อไปนี้ต่ำกว่าช่วงอายุอื่น คือ ลักษณะความสามารถที่จะบรรลุถึงสถานภาพ (Cs) การเข้าสังคม (Sy) การวางตนในสังคม (Sp) การยอมรับตนเอง (Sa) ความรู้สึกว่าคุณค่าตนเองมีความเป็นอยู่ดี (wb) ความอดทน (To) การสร้างความประทับใจให้แก่ผู้อื่น (Gi) สัมฤทธิผลที่เกิดจากการทำตามผู้อื่น (Ac) สัมฤทธิผลที่เกิดจากความเป็นตัวของตัวเอง (Ai) ประสิทธิภาพทางสมอง (Ie) และ ความยืดหยุ่นได้ (Fx) ซึ่งทั้งหมดนี้หมายความว่า เด็กวัยรุ่นหญิงในช่วงนี้มีแนวโน้มที่จะมีลักษณะ เฉื่อยชา ความคิดความอ่านไม่กว้างขวาง อยู่ใต้อิทธิพลของผู้อื่นทั้งทางด้านความคิดและการกระทำ ไม่มีความคิดเห็นเป็นของตนเอง อนุรักษ์นิยม ไม่มีความทะเยอทะยาน ขวางระวาง ไม่ทำตัวให้สนิทกับผู้อื่น ไม่มีความมั่นคงทางใจ เป็นคนเก็บกด ไม่เข้าใจตนเอง สับสน ขาดการควบคุมตนเอง และมีความกังวลใจ

3.4 เด็กวัยรุ่นหญิงอายุ 16 ปี มีลักษณะความมีอำนาจเหนือผู้อื่น (Do) ความอดทน (To) ความมีลักษณะที่พบในคนส่วนมาก (Cm) สัมฤทธิผลที่เกิดจากความเป็นตัวของตัวเอง (Ai) และประสิทธิภาพทางสมอง (Ie) มากกว่าเด็กวัยรุ่นหญิงในช่วงอายุอื่น ซึ่งหมายความว่า เด็กวัยรุ่นหญิงในช่วงนี้มีลักษณะก้าวร้าว เชื่อมั่นในตนเอง เป็นตัวของตัวเอง มีลักษณะเป็นผู้นำ อดทน มีความคิดแจ่มชัด เชื่อถือได้ มีหิริโอคตัสปะ เช้มแข็ง และเห็นการณ์ไกลกว่าเด็กวัยรุ่นหญิงในช่วงอายุอื่น

3.5 เด็กวัยรุ่นหญิงอายุ 17 ปี มีลักษณะความมีลักษณะของหญิง (Fe) น้อยกว่า แต่มีลักษณะต่อไปนี้มากกว่าคือ ความสามารถที่จะบรรลุถึงสถานภาพ (Cs) การยอมรับตนเอง (Sa) ความรู้สึกว่าคุณค่าตนเองมีความเป็นอยู่ดี (wb) ความรับผิดชอบ (Re) การควบคุมตนเอง (Sc) การสร้างความประทับใจให้แก่ผู้อื่น (Gi) และสัมฤทธิผลที่เกิดจากความเป็นตัวของตัวเอง (Ai) ทั้งนี้แสดงว่า เด็กวัยรุ่นหญิงอายุ 17 ปีของการวิจัยครั้งนี้ มีแนวโน้มที่จะมีลักษณะต่อไปนี้มากกว่าช่วงอายุอื่น คือ เป็นคนชอบสังคม มีความทะเยอทะยาน ว่องไว มีความสนใจกว้างขวาง มีความเชื่อมั่นในตนเอง วางแผนการทำงาน มีความ

รับผิดชอบ ฟังตนเอง เบื่อเหิน ให้ความร่วมมือ รอบช่วยเหลือ เชื่อถือได้ มีความจริงใจ และฟังพาอาศัยได้

จากข้อค้นพบของภาคตัดขวาง CPI ในแผนภูมิที่ 3 และแผนภูมิที่ 4 ดังกล่าวข้างต้นนี้ มีข้อที่น่าสังเกตประการหนึ่งก็คือ ลักษณะบุคลิกภาพของเด็กวัยรุ่นชายและเด็กวัยรุ่นหญิงอายุ 13 ปี ค่อนข้างแตกต่างจากลักษณะบุคลิกภาพของเด็กวัยรุ่นชายและเด็กวัยรุ่นหญิงอายุ 17 ปีของการวิจัยครั้งนี้ กล่าวคือ ลักษณะบุคลิกภาพส่วนใหญ่ของเด็กวัยรุ่นอายุ 13 ปียังเป็นลักษณะที่ไม่น่าพึงพอใจนัก เด็กวัยรุ่นในช่วงอายุนี้ยังปรับตัวเข้ากับสังคมไม่ค่อยได้ ทั้งนี้เป็นไปตามหลักจิตวิทยาที่ว่า เด็กวัยรุ่นตอนต้นเป็นช่วงที่มีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายในอัตราเร็วกว่าเด็กวัยรุ่นตอนปลาย³ เด็กปรับตัวไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงนี้ จึงทำให้เด็กในช่วงนี้มีลักษณะซื่อๆ ค่อนข้างง่าย ฯลฯ นอกจากนี้ เด็กวัยรุ่นตอนต้นยังไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับบทบาทใหม่ของเขาได้ เพราะในบางครั้งผู้ใหญ่ก็ปฏิบัติต่อเด็กในวัยนี้เยี่ยงเด็ก แต่บางครั้งก็คาดหวังให้เด็กในวัยนี้ปฏิบัติตนอย่างผู้ใหญ่⁴ อันเป็นผลให้เด็กวัยรุ่นในช่วงนี้เกิดความสับสน มีความขัดแย้ง และมีปัญหาภายในตนเอง ไม่มีความมั่นคงทางใจ ไม่เข้าใจตนเอง และรู้สึกอึดอัดใจเวลาเข้าสังคม เป็นต้น เด็กวัยรุ่นในช่วงอายุ 13 ปียังมีลักษณะบุคลิกภาพที่ไม่สู้จะคงที่นัก ดังจะเห็นได้จากลักษณะบุคลิกภาพของเด็กวัยรุ่นหญิงอายุ 13 ปีในแผนภูมิภาคตัดขวางที่ 4. นั่นคือ ในช่วงนี้มีทั้งลักษณะที่เป็นคนเงี้ยว หลีกเลียงสถานการณ์ดึงเครียด และการตอ้งคัดสินใจ แต่ก็ชอบสังคมและชอบแข่งขันมากกว่าเด็กวัยรุ่นช่วงอายุอื่น ทั้งนี้ Hurlock⁵ นักจิตวิทยาวัยรุ่นกล่าวว่า ความไม่คงที่นี้เกิดจากความรู้สึกไม่มีความมั่นคงทางใจ

³ Elizabeth E. Hurlock, Adolescent Development (New York: McGraw-Hill Book Company, 1967), p. 7.

⁴ Ibid., pp. 18 - 19.

⁵ Ibid., pp. 12 - 13.

และความไม่มั่นคงทางใจเช่นนี้ เป็นผลสืบเนื่องมาจากการที่เด็กวัยรุ่นต้องละทิ้งลักษณะเดิมของตนคือความเป็นเด็กมารับลักษณะใหม่คือความเป็นผู้ใหญ่ แต่เขาก็ไม่แน่ใจว่าสังคมคาดหวังในความสามารถของเขาเพียงใด จึงทำให้เกิดความไม่มั่นคงทางใจขึ้น อย่างไรก็ตาม ลักษณะบุคลิกภาพที่ไม่น่าปรารถนาของเด็กวัยรุ่นตอนต้นจะค่อย ๆ ลดลงเมื่อเข้าสู่วัยรุ่นตอนปลาย ผลการวิจัยในครั้งนี้ก็ยืนยันหลักจิตวิทยาที่ว่านี้ นั่นคือ ทั้งเด็กวัยรุ่นชายและเด็กวัยรุ่นหญิงอายุ 17 ปี ในการวิจัยครั้งนี้ต่างก็มีลักษณะบุคลิกภาพที่พึงปรารถนาหรือมีการปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้ดีกว่าเด็กวัยรุ่นในช่วงอายุอื่น ๆ

ข้อที่น่าสังเกตอีกประการหนึ่งก็คือ ลักษณะบุคลิกภาพโดยทั่วไปของเด็กวัยรุ่นอายุ 15 ปีทั้งเพศชายและหญิงในการวิจัยครั้งนี้มิได้แสดงแนวโน้มของลักษณะบุคลิกภาพที่พัฒนาไปในทางที่พึงปรารถนากว่าเด็กวัยรุ่นในช่วงอายุ 14 ปีอย่างที่เราควรจะเป็น ส่วนเด็กวัยรุ่นอายุ 14 ปีกับ 16 ปีทั้งสองเพศมีลักษณะบุคลิกภาพทั่วไปเป็นไปตามหลักจิตวิทยาที่ว่า เมื่อเด็กวัยรุ่นเมื่อมีอายุมากขึ้นก็จะมี การปรับตัวดีขึ้นตามลำดับ

2. การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม ASO

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของแบบสอบถาม ASO ได้นำมาเสนอเป็นตารางทั้งหมด 3 ตาราง และแผนภูมิทั้งหมด 4 แผนภูมิ คือ

2.1 ตารางแสดงคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนจากแบบสอบถาม ASO ของเด็กวัยรุ่นชายในแต่ละช่วงอายุ (ตารางที่ 5)

2.2 ตารางแสดงคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนจากแบบสอบถาม ASO ของเด็กวัยรุ่นหญิงในแต่ละช่วงอายุ (ตารางที่ 6)

2.3 ตารางแสดงคะแนนมาตรฐาน (Standard score) ของคะแนนจากแบบสอบถาม ASO ของเด็กวัยรุ่นชายและเด็กวัยรุ่นหญิงรวมทุกช่วงอายุ (ตารางที่ 7)

2.4 แผนภูมิแสดงคะแนนมาตรฐาน (Standard score) ของคะแนนจากแบบสอบถาม ASO ของเด็กวัยรุ่นชายรวมทุกช่วงอายุ (แผนภูมิที่ 5)

ตารางที่ 5 คะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนจากแบบสอบถาม ASO ของเด็กวัยรุ่นชายในแต่ละช่วงอายุ

ลักษณะบุคลิกภาพ	อายุ (ปี)									
	13		14		15		16		17	
	N = 100		N = 100		N = 100		N = 100		N = 100	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
การยอมรับตัวเอง	2.87	0.46	2.83	0.46	2.93	0.48	2.76	0.56	2.72	0.55
การยอมรับผู้อื่น	2.67	0.42	2.71	0.46	2.63	0.58	2.55	0.56	2.48	0.52

ตารางที่ 6 คะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนจากแบบสอบถาม ASO ของเด็กวัยรุ่นหญิงในแต่ละช่วงอายุ

ลักษณะบุคลิกภาพ	อายุ (ปี)									
	13		14		15		16		17	
	N = 100		N = 100		N = 100		N = 100		N = 100	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
การยอมรับตัวเอง	2.77	0.56	2.69	0.58	2.74	0.53	2.70	0.61	2.48	0.53
การยอมรับผู้อื่น	2.66	0.82	2.52	0.73	2.50	0.61	2.49	0.71	2.40	0.49

ตารางที่ 7

คะแนนมาตรฐาน (Standard score) ของคะแนนจากแบบสอบถาม
ASO ของเด็กวัยรุ่นชาย และเด็กวัยรุ่นหญิงรวมทุกช่วงอายุ

คะแนนดิบ	คะแนนมาตรฐาน			
	การยอมรับตนเอง		การยอมรับผู้อื่น	
	ชาย N = 500	หญิง N = 500	ชาย N = 500	หญิง N = 500
5.0	92	91	95	86
4.5	83	82	85	79
4.0	73	73	76	72
3.5	63	64	67	64
3.0	53	56	57	57
2.5	44	47	48	49
2.0	34	38	39	43
1.5	24	29	29	35
1.0	15	21	20	28
0.5	5	12	11	21
0.0	-5	3	1	13

2.5 แผนภูมิแสดงคะแนนมาตรฐาน (Standard score) ของคะแนนจากแบบสอบถาม ASO ของเด็กวัยรุ่นหญิงรวมทุกช่วงอายุ (แผนภูมิที่ 6)

2.6 แผนภูมิแสดงภาคตัดขวาง (Profile) ของคะแนนเฉลี่ยจากแบบสอบถาม ASO ของเด็กวัยรุ่นชายแต่ละช่วงอายุ เทียบกับค่าเฉลี่ยของคะแนนมาตรฐานของเด็กวัยรุ่นชายรวมทุกช่วงอายุ (แผนภูมิที่ 7)

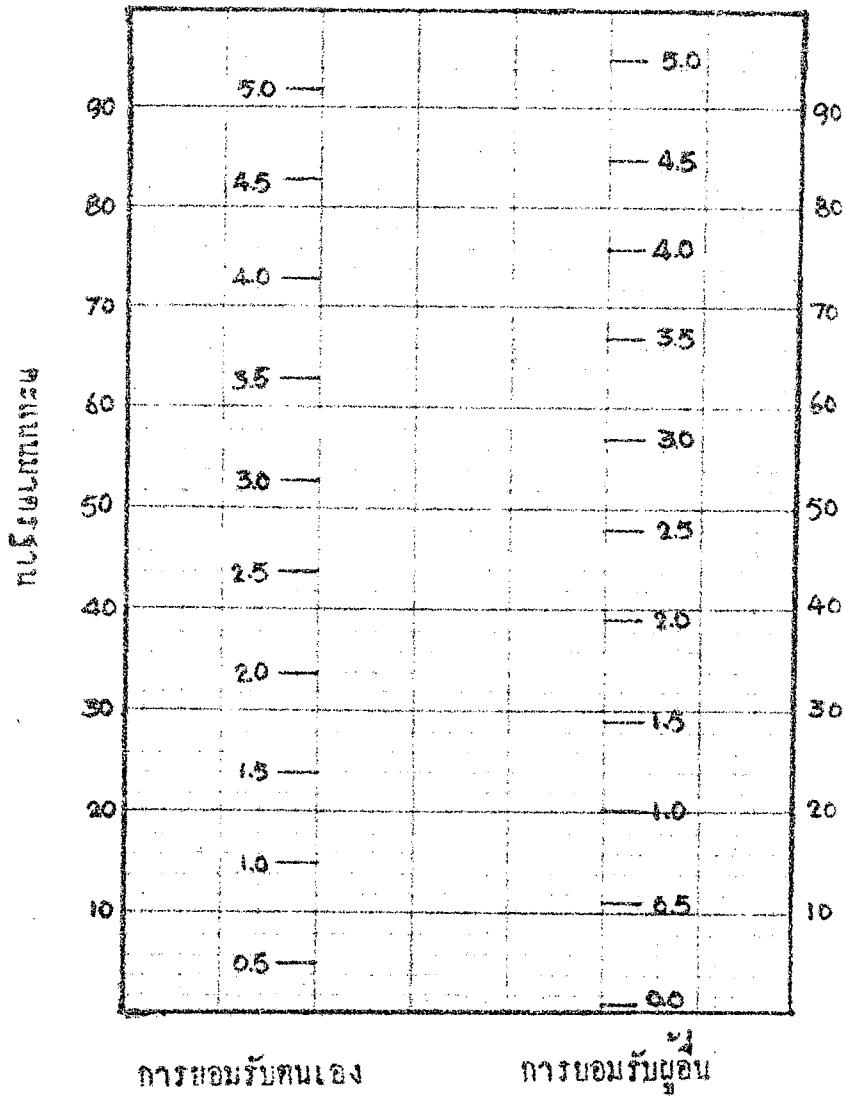
2.7 แผนภูมิแสดงภาคตัดขวาง (Profile) ของคะแนนเฉลี่ยจากแบบสอบถาม ASO ของเด็กวัยรุ่นหญิงแต่ละช่วงอายุ เทียบกับค่าเฉลี่ยของคะแนนมาตรฐานของเด็กวัยรุ่นหญิงรวมทุกช่วงอายุ (แผนภูมิที่ 8)

ตารางที่ 7 แสดงคะแนนดิบของคะแนนจากแบบสอบถาม ASO ในแต่ละลักษณะเมื่อเทียบกับคะแนนมาตรฐานของเด็กวัยรุ่นชายและเด็กวัยรุ่นหญิงรวมทุกช่วงอายุ คะแนนมาตรฐานของแต่ละลักษณะนี้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 50 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 10 ทั้งนี้หมายความว่า โนทางทฤษฎีแล้วประมาณ 60 ถึง 70 เปอร์เซ็นต์ของประชากรควรจะได้คะแนนอยู่ในระหว่าง 40 ถึง 60 คะแนนของแต่ละลักษณะ⁶

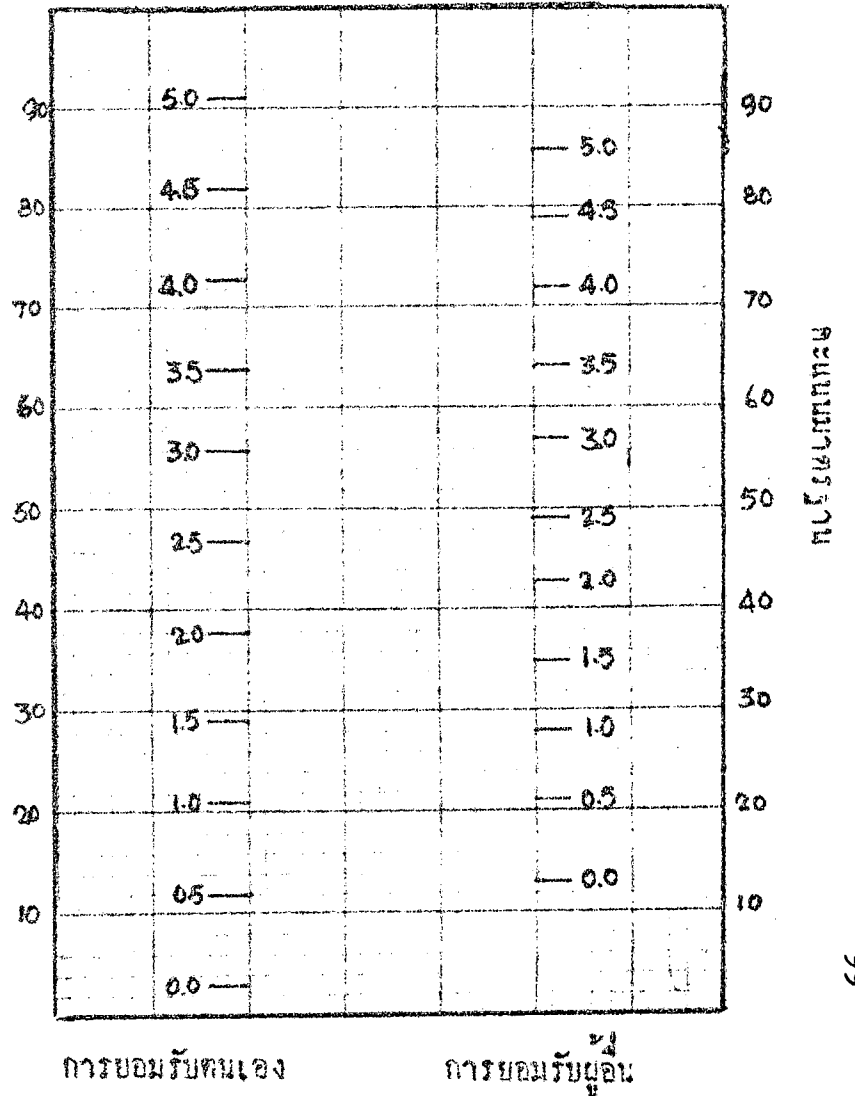
คะแนนดิบที่จะนำมาเทียบกับคะแนนมาตรฐานในตารางนี้อาจจะเป็นคะแนนของบุคคลใดก็ได้ แต่เป็นการอ่านคะแนนเทียบกับเด็กวัยรุ่นชายหรือเด็กวัยรุ่นหญิงรวมทุกช่วงอายุ ยกตัวอย่างเช่น เด็กชายคนหนึ่งอายุ 14 ปีทำแบบสอบถาม ASO ได้คะแนนในลักษณะการยอมรับตนเองเท่ากับ 2.7 คะแนน เมื่อนำมาเทียบกับคะแนนมาตรฐานในลักษณะการยอมรับตนเองของเด็กวัยรุ่นชายรวมทุกช่วงอายุแล้ว จะได้คะแนนมาตรฐานเท่ากับ 48 คะแนนซึ่งเบี่ยงเบนออกจากค่าเฉลี่ยคะแนนมาตรฐาน $-0.2SD$ ทั้งนี้หมายความว่าเด็กชายผู้นี้มีการยอมรับตนเองน้อยกว่าเด็กวัยรุ่นชายทั่วไปที่มีอายุอยู่ในระหว่าง 13 ปีถึง 17 ปี หรือหญิงคนหนึ่งอายุ 25 ปี ทำแบบสอบถาม ASO ได้คะแนนการยอมรับตนเองเท่ากับ 3 คะแนน ซึ่งเมื่อนำมาเทียบกับคะแนนมาตรฐานในลักษณะเดียวกันนี้ของเด็กวัยรุ่นหญิงรวมทุกช่วงอายุแล้ว หญิงผู้นี้จะได้คะแนนมาตรฐานใน

⁶Henry E. Garrett, Statistics in Psychology and Education (Bombay: Vakils, Feffer and Simons Private Ltd., 1966), pp. 87 - 89.

แผนภูมิที่ 5 คะแนนมาตรฐาน (Standard score)
ของคะแนนจากแบบสอบถาม ASO ของ
เด็กวัยรุ่นชายรวมทุกช่วงอายุ

แผนภูมิที่ 6 คะแนนมาตรฐาน (Standard score)
ของคะแนนจากแบบสอบถาม ASO ของ
เด็กวัยรุ่นหญิงรวมทุกช่วงอายุ

ลักษณะนี้เท่ากับ 54 คะแนน ซึ่งเบี่ยงเบนออกจากค่าเฉลี่ยของคะแนนมาตรฐาน 0.4 SD แสดงว่าหญิงผู้นี้มีการยอมรับตนเองมากกว่าเด็กวัยรุ่นหญิงในช่วงอายุ 13 ปีถึง 17 ปี ในทำนองเดียวกันถ้าต้องการเทียบคะแนนดิบกับคะแนนมาตรฐานในลักษณะการยอมรับผู้อื่นก็ทำเช่นเดียวกันที่กล่าวมาแล้ว อนึ่ง ในกรณีที่ต้องการนำคะแนนดิบของผู้หญิงมาเทียบกับคะแนนมาตรฐานของเด็กวัยรุ่นชายรวมทุกช่วงอายุ หรือนำคะแนนดิบของผู้ชายมาเทียบกับคะแนนมาตรฐานของเด็กวัยรุ่นหญิงรวมทุกช่วงอายุก็ย่อมทำได้ด้วยวิธีการเดียวกันนี้

ผู้วิจัยได้นำคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานของเด็กวัยรุ่นชายและเด็กวัยรุ่นหญิงจากตารางที่ 7 มาสร้างเป็นแผนภูมิตั้งในแผนภูมิที่ 5 กับแผนภูมิที่ 6 ตามลำดับ ซึ่งจะช่วยให้เปรียบเทียบได้ชัดเจนยิ่งขึ้นว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนมาตรฐานจะตรงกับคะแนนดิบที่เท่าใดในแต่ละลักษณะของแบบสอบถาม ASO

ลักษณะของแผนภูมิที่ 5 จะให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนมาตรฐานในเด็กวัยรุ่นชายตรงกับลักษณะการยอมรับตนเองที่ 2.82 คะแนน และลักษณะการยอมรับผู้อื่นที่ 2.68 คะแนน

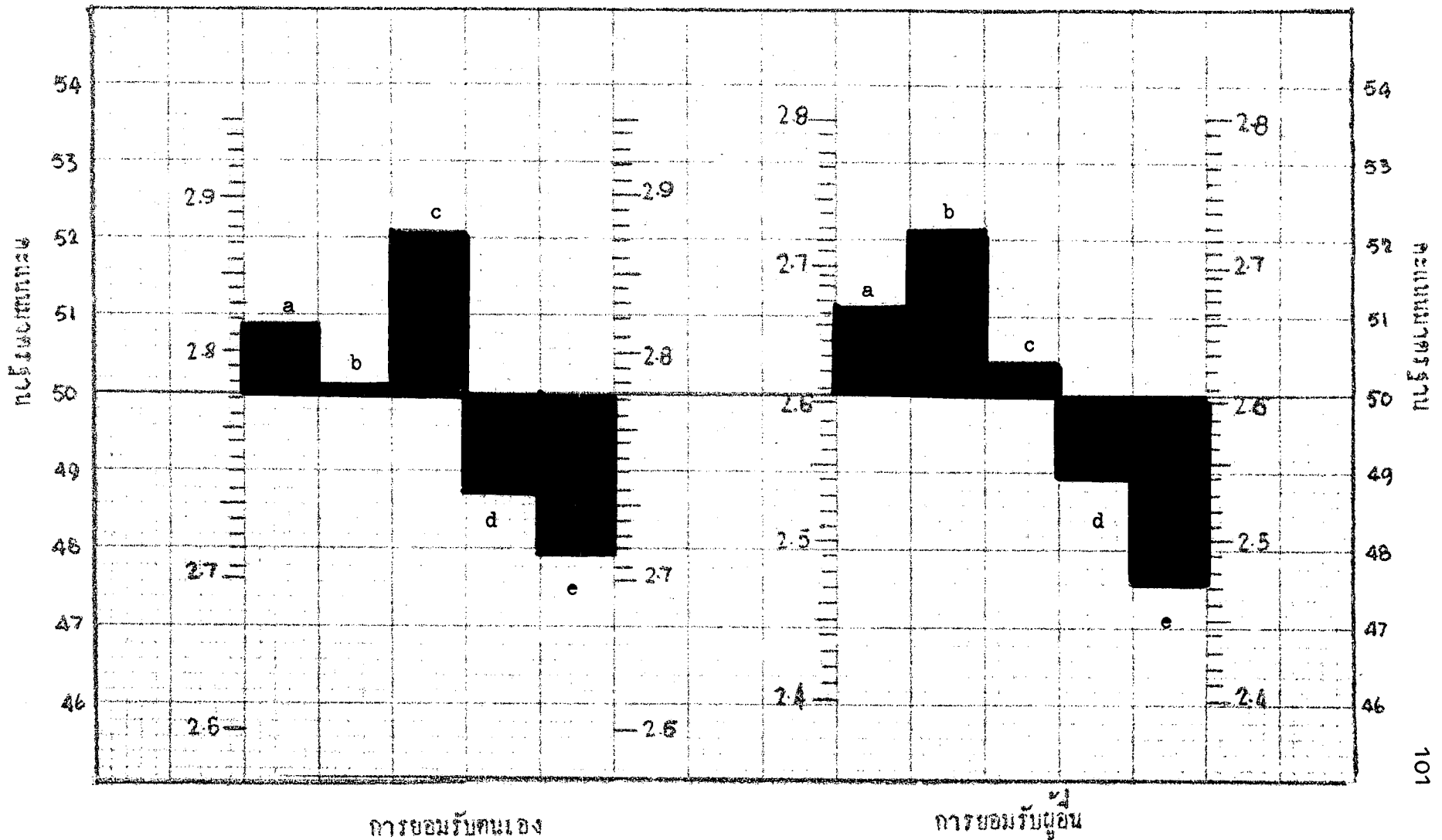
ลักษณะของแผนภูมิที่ 6 จะให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนมาตรฐานในเด็กวัยรุ่นหญิงตรงกับลักษณะการยอมรับตนเองที่ 2.68 คะแนน และลักษณะการยอมรับผู้อื่นที่ 2.51 คะแนน

เพื่อความสะดวกในการอ่านภาคตัดขวางของคะแนนเฉลี่ยของเด็กวัยรุ่นชายและเด็กวัยรุ่นหญิงแต่ละช่วงอายุเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยของคะแนนมาตรฐานของเด็กวัยรุ่นชายและเด็กวัยรุ่นหญิงรวมทุกช่วงอายุตามลำดับ ผู้วิจัยจึงได้ขยายมาตราส่วนของคะแนนมาตรฐานระหว่างคะแนนที่ 45 ถึง 55 ดังแสดงในแผนภูมิที่ 7 กับแผนภูมิที่ 8

จากแผนภูมิที่ 7 และแผนภูมิที่ 8 จะเห็นได้ว่าคะแนนเฉลี่ยของเด็กวัยรุ่นชายและเด็กวัยรุ่นหญิงในแต่ละลักษณะของแต่ละช่วงอายุเกาะกลุ่มกันอยู่ใกล้เคียงกับค่าเฉลี่ยของคะแนนมาตรฐาน คือเบี่ยงเบนออกจากค่าเฉลี่ยของคะแนนมาตรฐานไม่เกิน ± 1 SD โดยคะแนนเฉลี่ยของเด็กวัยรุ่นชาย (ในแผนภูมิที่ 7) ในแต่ละลักษณะเบี่ยงเบนออกจากค่าเฉลี่ยของคะแนนมาตรฐานไม่เกิน ± 0.3 SD และคะแนนเฉลี่ยของเด็กวัยรุ่นหญิง (ในแผนภูมิที่ 8) ในแต่ละลักษณะเบี่ยงเบนออกจากค่าเฉลี่ยของคะแนนมาตรฐานไม่เกิน ± 0.4 SD

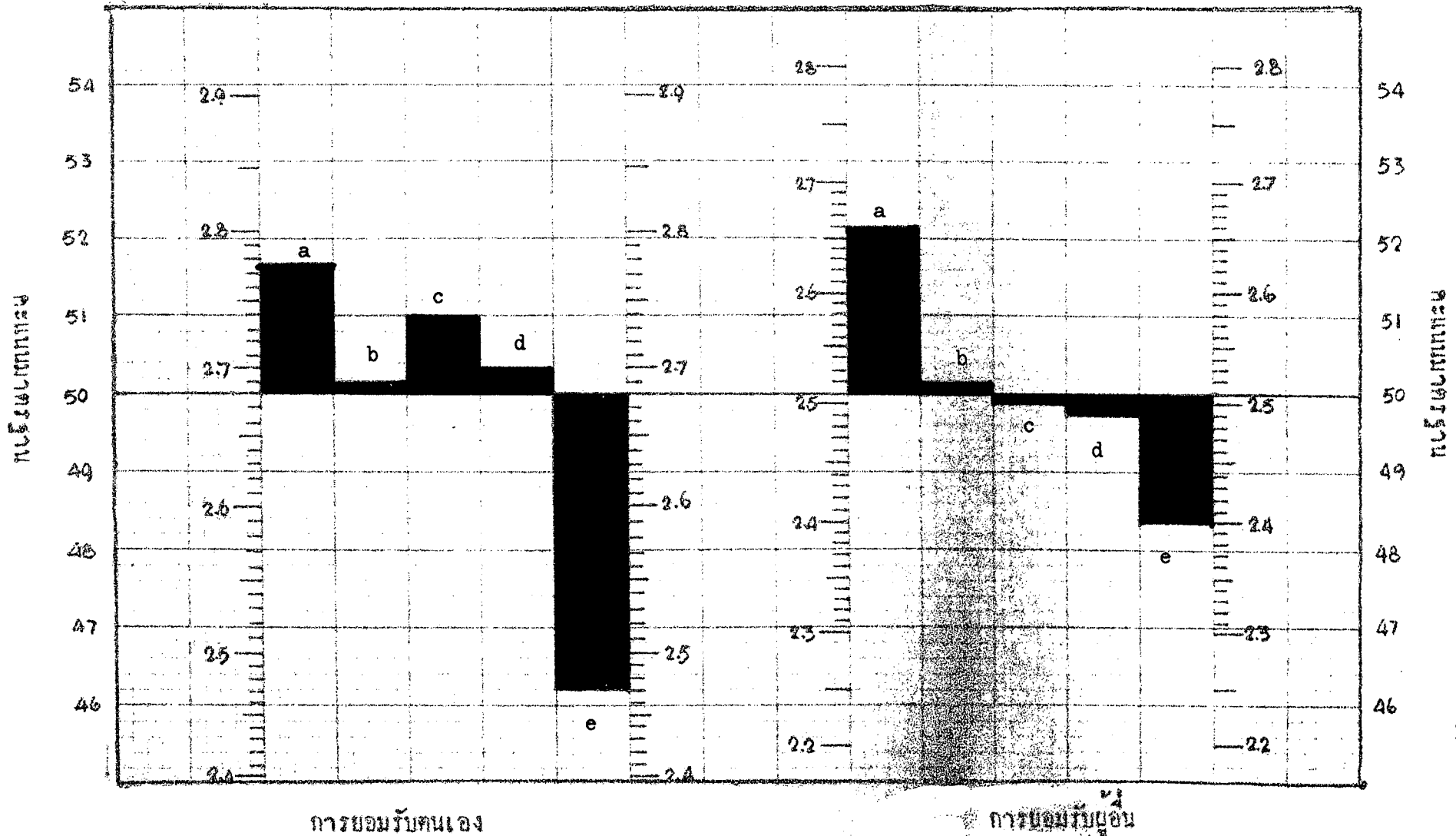
แผนภูมิที่ 7 ภาคศึกษาวาง (Profile) ของคะแนนเฉลี่ยจากแบบสอบถาม ASO ของเด็กวัยรุ่นชายแต่ละช่วงอายุ เทียบกับค่าเฉลี่ยของคะแนนมาตรฐาน ของเด็กวัยรุ่นชายรวมทุกช่วงอายุ

a อายุ 13 ปี	b อายุ 14 ปี
c อายุ 15 ปี	d อายุ 16 ปี
e อายุ 17 ปี	

แผนภูมิที่ 8 ภาศทัศนขวาง (Profile) ของคะแนนเฉลี่ยจากแบบสอบถาม ASO ของเด็กวัยรุนหนึ่งแต่ละขวางอายุเทียบกับค่าเฉลี่ยของคะแนนมาตรฐานของเด็กรวมหนึ่งรวมทุกขวางอายุ

a อายุ 13 ปี	b อายุ 14 ปี
c อายุ 15 ปี	d อายุ 16 ปี
e อายุ 17 ปี	

ขอค้นพบจากภาคตัดขวาง (Profile) ของแบบสอบถาม ASO

จากแผนภูมิที่ 7 จะเห็นได้ว่า

1. คะแนนเฉลี่ยของลักษณะการยอมรับตนเองของเด็กวัยรุ่นชายรวมทุกช่วงอายุมีค่าเท่ากับ 2.82 คะแนนซึ่งหมายความว่า เด็กวัยรุ่นชายโดยเฉลี่ยมีการยอมรับตนเองอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำและคะแนนเฉลี่ยของลักษณะการยอมรับผู้อื่นซึ่งมีค่าเท่ากับ 2.61 คะแนนก็แสดงว่าเด็กวัยรุ่นชายโดยเฉลี่ยมีการยอมรับผู้อื่นอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำเช่นเดียวกัน
2. ลักษณะการยอมรับตนเองของเด็กวัยรุ่นชายแต่ละช่วงอายุเมื่อเทียบกับเด็กวัยรุ่นชายอายุระหว่าง 13 ปีถึง 17 ปีแล้ว เด็กวัยรุ่นชายอายุ 16 ปีและ 17 ปี มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยของเด็กวัยรุ่นชายรวมทุกช่วงอายุ โดยที่เด็กวัยรุ่นชายอายุ 17 ปี มีการยอมรับตนเองอยู่ในระดับต่ำสุด และเด็กวัยรุ่นชายอายุ 13, 14 และ 15 ปี มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของคะแนนเฉลี่ยของเด็กวัยรุ่นชายรวมทุกช่วงอายุ โดยที่เด็กวัยรุ่นชายอายุ 15 ปีมีการยอมรับตนเองอยู่ในระดับสูงสุด อย่างไรก็ตามทั้งเด็กวัยรุ่นชายอายุ 17 ปีและเด็กวัยรุ่นชายอายุ 15 ปีต่างก็ยังถือว่าได้คะแนนเฉลี่ยของการยอมรับตนเองอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ แต่มีใ้หมายความว่าเด็กวัยรุ่นชายสองช่วงอายุนี้มีการยอมรับตนเองต่ำหรือสูงจริง เพราะคะแนนเฉลี่ยของเด็กวัยรุ่นชายอายุ 17 ปีเท่ากับ 2.72 คะแนน (คะแนนที่ถือว่ามีการยอมรับตนเองต่ำคือ 2 คะแนน) และคะแนนเฉลี่ยของเด็กวัยรุ่นชายอายุ 15 ปีเท่ากับ 2.93 คะแนน (คะแนนที่ถือว่ามีการยอมรับตนเองสูงคือ 4 คะแนน)
3. ลักษณะการยอมรับผู้อื่นของเด็กวัยรุ่นชายแต่ละช่วงอายุเมื่อเทียบกับเด็กวัยรุ่นชายอายุระหว่าง 13 ปีถึง 17 ปีแล้ว เด็กวัยรุ่นชายอายุ 16 ปีและ 17 ปี มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยของเด็กวัยรุ่นชายรวมทุกช่วงอายุ โดยที่เด็กวัยรุ่นชายอายุ 17 ปีมีการยอมรับผู้อื่นอยู่ในระดับต่ำสุด และเด็กวัยรุ่นชายอายุ 13, 14 และ 15 ปี มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของเด็กวัยรุ่นชายรวมทุกช่วงอายุ โดยที่เด็กวัยรุ่นชายอายุ 14 ปีมีการยอมรับผู้อื่นอยู่ในระดับสูงสุด อย่างไรก็ตามทั้งเด็กวัยรุ่นชายอายุ 17 ปีและเด็กวัยรุ่นชายอายุ 14 ปีต่างก็ยังถือว่าได้คะแนนเฉลี่ยของการยอมรับผู้อื่นอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ

แต่มีใ้ค้หมายควาว่าเด็กวัยรุนชายสองช่วงอายุนี้มีการยอมรับผู้อื่นอยู่ในระดับต่ำหรือสูงจริง เพราะคะแนนเฉลี่ยของเด็กวัยรุนชายอายุ 17 ปีเท่ากับ 2.48 คะแนน (คะแนนที่ถือว่ามี การยอมรับผู้อื่นต่ำคือ 2 คะแนน) และเด็กวัยรุนชายอายุ 14 ปีใ้ค้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.71 คะแนน (คะแนนที่ถือว่ามี การยอมรับผู้อื่นสูงคือ 4 คะแนน)

จากแผนภูมิที่ 8

1. คะแนนเฉลี่ยของลักษณะการยอมรับตนเองของเด็กวัยรุนหญิงรวมทุกช่วงอายุมีค่าเท่ากับ 2.68 คะแนน ซึ่งหมายความว่า เด็กวัยรุนหญิงโดยเฉลี่ยมีการยอมรับตนเองอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ และคะแนนเฉลี่ยของลักษณะการยอมรับผู้อื่นมีค่าเท่ากับ 2.51 คะแนน ซึ่งก็แสดงว่าเด็กวัยรุนหญิง โดยเฉลี่ยมีการยอมรับผู้อื่นอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำควย

2. ลักษณะการยอมรับตนเองของเด็กวัยรุนหญิงแต่ละช่วงอายุ เมื่อเทียบกับเด็กวัยรุนหญิงอายุระหว่าง 13 ปีถึง 17 ปีแล้ว เด็กวัยรุนหญิงอายุ 17 ปี มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยของเด็กวัยรุนหญิงรวมทุกช่วงอายุ และเด็กวัยรุนหญิงอายุ 13, 14, 15 และ 16 ปีมีคะแนนเฉลี่ยอยู่สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของเด็กวัยรุนหญิงรวมทุกช่วงอายุ โดยที่เด็กวัยรุนหญิงอายุ 13 ปีมีการยอมรับตนเองอยู่ในระดับสูงสุด อย่างไรก็ตาม ทั้งเด็กวัยรุนหญิงอายุ 17 ปีและเด็กวัยรุนหญิงอายุ 13 ปีก็ยังถือว่ามี การยอมรับตนเองอยู่ในระดับต่ำปานกลางค่อนข้างต่ำ แต่มีใ้ค้หมายควาว่าทั้งสองช่วงอายุนี้มีการยอมรับตนเองถ้าหรือสูงจริง เพราะคะแนนเฉลี่ยของเด็กวัยรุนหญิงอายุ 17 ปี มีค่าเท่ากับ 2.48 คะแนน และคะแนนเฉลี่ยของเด็กวัยรุนหญิงอายุ 13 ปีมีค่าเท่ากับ 2.77 คะแนน (คะแนนที่ถือว่ามี การยอมรับตนเองต่ำคือ 2 และคะแนนที่ถือว่ามี การยอมรับตนเองสูงคือ 4 คะแนน)

ลักษณะการยอมรับผู้อื่นของเด็กวัยรุนหญิงแต่ละช่วงอายุเทียบกับเด็กวัยรุนหญิงอายุ 13 ปีถึง 17 ปีแล้ว เด็กวัยรุนหญิงอายุ 15, 16 และ 17 ปีมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยของเด็กวัยรุนหญิงรวมทุกช่วงอายุ โดยที่เด็กวัยรุนหญิงอายุ 17 ปี มีการยอมรับผู้อื่นอยู่ในระดับต่ำสุด และเด็กวัยรุนหญิงอายุ 13 และ 14 ปีมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของเด็กวัยรุนหญิงรวมทุกช่วงอายุ โดยเด็กวัยรุนหญิงอายุ 13 ปีมีการยอมรับผู้อื่นอยู่ในระดับ

สูงสุด อย่างไรก็ตามทั้งเด็กวัยรุ่นหญิงอายุ 17 ปี และเด็กวัยรุ่นหญิงอายุ 13 ปี ต่างก็
ยังถือว่าไคคะแนนเฉลี่ยของการยอมรับผู้อื่นอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ แต่มีไคหมาย
ความว่าเด็กวัยรุ่นหญิงสองช่วงอายุนี้มีการยอมรับผู้อื่นอยู่ในระดับต่ำหรือสูงจริง เพราะคะแนน
เฉลี่ยของเด็กวัยรุ่นหญิงอายุ 17 เท่ากับ 2.40 คะแนน (คะแนนที่ถือว่ามีการยอมรับผู้อื่นต่ำ
คือ 2 คะแนน) และเด็กวัยรุ่นหญิงอายุ 13 ปีไคคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.66 คะแนน (คะแนน
ที่ถือว่ามีการยอมรับผู้อื่นสูงคือ 4 คะแนน)

จากผลการวิจัยครั้งนี้จึงเห็นได้ว่า เด็กวัยรุ่นชายและเด็กวัยรุ่นหญิงอายุ 13 ปีถึง
17 ปี มีการยอมรับตนเองและยอมรับผู้อื่นใกล้เคียงกัน และต่างก็อยู่ในระดับปานกลางค่อนข้าง
ต่ำ ทั้งนี้ตรงตามหลักจิตวิทยาที่ว่า เด็กวัยรุ่นมีแนวโน้มที่จะมีการยอมรับตนเองต่ำกว่าปกติ⁷
กับที่ว่าเด็กที่มีการยอมรับตนเองสูงก็จะมีการยอมรับผู้อื่นสูง และเด็กที่มีการยอมรับตนเองต่ำ
ก็จะมีการยอมรับผู้อื่นต่ำด้วย

การที่เด็กวัยรุ่นไทยมีการยอมรับตนเองค่อนข้างต่ำกว่าระดับปานกลางนั้น ผู้วิจัยมี
ความเห็นว่าจะเนื่องมาจากการอบรมเลี้ยงดูและสภาพแวดล้อมในสังคมไทย กล่าวคือ
บิดามารดาซึ่งเป็นบุคคลที่ใกล้ชิดและมีอิทธิพลอย่างมากต่อการยอมรับตนเองของเด็กนั้นมีการ
อบรมเลี้ยงดูแบบไม่นิยมให้คำชมเชยต่อหน้าเด็กเพราะเกรงว่าจะเป็นการทำให้เด็กได้ใจ
ดังนั้นเมื่อเด็กกระทำผิดมักจะถูกตำหนิหรือลงโทษ แต่เมื่อเด็กกระทำสิ่งที่น่าชมเชยกลับไม่
ได้รับคำชมเชยจากพ่อแม่เท่าที่ควร ซึ่งทำให้เด็กมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อตนเองหรือประเมินค่า
ตนเองไม่ตรงกับความเป็นจริง คือไม่ยอมรับตนเอง⁸ นอกจากการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา
จะมีอิทธิพลต่อการยอมรับตนเองของเด็กวัยรุ่นแล้ว สภาพแวดล้อมในสังคมก็มีส่วนทำให้เด็ก
ยอมรับหรือไม่ยอมรับตนเองด้วย ในสังคมไทยผู้ใหญ่มีแนวโน้มที่จะเห็นว่าเด็กวัยรุ่นเป็นเด็ก
ที่มีปัญหาและมักก่อกวนความสงบสุขของสังคมดังจะเห็นได้ว่า มีการอภิปรายกันเกี่ยวกับการ
แก้ปัญหาของเด็กวัยรุ่นอยู่เนือง ๆ นอกจากนั้นผู้ใหญ่ยังมองเห็นเด็กวัยรุ่นเป็นเด็กไม่ให้เสรีภาพ

⁷Hurlock, op.cit., p. 683.

⁸Ibid., pp. 682 - 684.

ในการแสดงความคิดเห็นและการตัดสินใจเท่าที่ควร ทำให้เด็กวัยรุ่นขาดความมั่นใจและความนับถือตนเอง เหล่านี้เป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้เด็กวัยรุ่นไทยมีการยอมรับตนเองต่ำกว่าที่ควรจะเป็น⁹

เมื่อเด็กวัยรุ่นไทยมีการยอมรับตนเองในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ ก็มีการยอมรับผู้อื่นในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำด้วย ทั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยที่ Fey¹⁰ ได้ทำไว้

3. การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม AI-E

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของแบบสอบถาม AI-E ได้นำมาเสนอเป็นตารางทั้งหมด 3 ตารางและแผนภูมิทั้งหมด 4 แผนภูมิคือ

3.1 ตารางแสดงคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนจากแบบสอบถาม AI-E ของเด็กวัยรุ่นชายในแต่ละช่วงอายุ (ตารางที่ 8)

3.2 ตารางแสดงคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนจากแบบสอบถาม AI-E ของเด็กวัยรุ่นหญิงในแต่ละช่วงอายุ (ตารางที่ 9)

3.3 ตารางแสดงคะแนนมาตรฐาน (Standard score) ของคะแนนจากแบบสอบถาม AI-E ของเด็กวัยรุ่นชายและเด็กวัยรุ่นหญิงรวมทุกช่วงอายุ (ตารางที่ 10)

3.4 แผนภูมิแสดงคะแนนมาตรฐาน (Standard score) ของคะแนนจากแบบสอบถาม AI-E ของเด็กวัยรุ่นชายรวมทุกช่วงอายุ (แผนภูมิที่ 9)

3.5 แผนภูมิแสดงคะแนนมาตรฐาน (Standard score) ของคะแนนจากแบบสอบถาม AI-E ของเด็กวัยรุ่นชายและเด็กวัยรุ่นหญิงรวมทุกช่วงอายุ (แผนภูมิที่ 10)

⁹Loc.cit.

¹⁰Ross Stanger, Psychology of Personality (New York: McGraw-Hill Book Company, 1961), p. 198.

ตารางที่ 8 คะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนจากแบบสอบถาม AI-E ของเด็กวัยรุ่นชายในแต่ละช่วงอายุ

ลักษณะบุคลิกภาพ	อายุ (ปี)									
	13		14		15		16		17	
	N = 100		N = 100		N = 100		N = 100		N = 100	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
ความวิตกกังวล	2.80	0.44	2.12	0.32	2.64	0.56	1.98	0.57	1.73	0.79
การเก็บตัว	2.09	0.40	1.97	0.35	1.97	0.50	1.95	0.39	1.74	0.74

ตารางที่ 9 คะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนจากแบบสอบถาม AI-E ของเด็กวัยรุ่นหญิงในแต่ละช่วงอายุ

ลักษณะบุคลิกภาพ	อายุ (ปี)									
	13		14		15		16		17	
	N = 100		N = 100		N = 100		N = 100		N = 100	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
ความวิตกกังวล	2.21	0.52	2.34	0.52	2.28	0.54	1.95	0.63	2.07	0.56
การเก็บตัว	2.14	0.22	2.16	0.46	2.11	0.67	2.02	0.51	2.00	0.53

ตารางที่ 10 . คะแนนมาตรฐาน (Standard score) ของคะแนนจากแบบสอบถาม
AI-E ของเด็กวัยรุนชายและเด็กวัยรุนหญิงรวมทุกช่วงอายุ

คะแนนดิบ	คะแนนมาตรฐาน			
	ความวิตกกังวล		การเก็บตัว	
	ชาย N = 500	หญิง N = 500	ชาย N = 500	หญิง N = 500
4.0	85	82	90	88
3.5	76	73	81	78
3.0	67	65	71	68
2.5	59	56	61	58
2.0	50	47	51	48
1.5	42	38	41	38
1.0	33	29	32	28
0.5	24	21	22	18
0.0	16	12	12	9

3.6 แผนภูมิแสดงภาคตัดขวาง (Profile) ของคะแนนเฉลี่ยจากแบบสอบถาม AI-E ของเด็กวัยรุ่นชายแต่ละช่วงอายุเทียบกับค่าเฉลี่ยของคะแนนมาตรฐานของเด็กวัยรุ่นชายรวมทุกช่วงอายุ (แผนภูมิที่ 11)

3.7 แผนภูมิแสดงภาคตัดขวาง (Profile) ของคะแนนเฉลี่ยจากแบบสอบถาม AI-E ของเด็กวัยรุ่นหญิงแต่ละช่วงอายุเทียบกับค่าเฉลี่ยของคะแนนมาตรฐานของเด็กวัยรุ่นหญิงรวมทุกช่วงอายุ (แผนภูมิที่ 12)

ตารางที่ 10 แสดงคะแนนดิบของคะแนนจากแบบสอบถาม AI-E ในแต่ละลักษณะเมื่อเทียบกับคะแนนมาตรฐานของเด็กวัยรุ่นชายและเด็กวัยรุ่นหญิงรวมทุกช่วงอายุ คะแนนมาตรฐานของแต่ละลักษณะนี้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 50 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 10 ทั้งนี้หมายความว่า ในทางทฤษฎีแล้ว ประมาณ 60 ถึง 70 เปอร์เซ็นต์ของประชากรควรจะได้คะแนนอยู่ในระหว่าง 40 ถึง 60 คะแนนของแต่ละลักษณะ¹¹

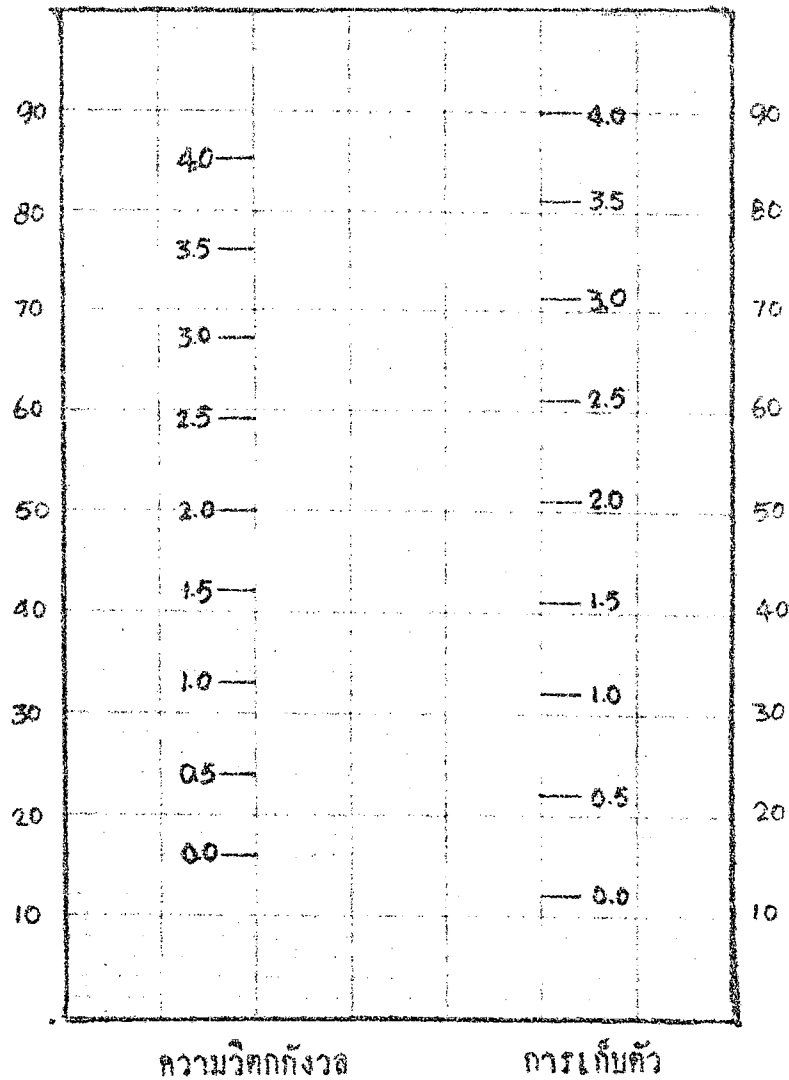
คะแนนดิบที่จะนำมาเทียบกับคะแนนมาตรฐานในตารางนี้อาจจะเป็นคะแนนของบุคคลใดก็ได้ แต่เป็นการอ่านคะแนนเทียบกับเด็กวัยรุ่นชายหรือเด็กวัยรุ่นหญิงรวมทุกช่วงอายุ ยกตัวอย่างเช่น เด็กชายคนหนึ่งอายุ 17 ปี 9 เดือน ทำแบบสอบถาม AI-E ได้คะแนนในลักษณะความวิตกกังวลเท่ากับ 1.5 คะแนน เมื่อนำมาเทียบกับคะแนนมาตรฐานในลักษณะความวิตกกังวลของเด็กวัยรุ่นชายรวมทุกช่วงอายุแล้วจะได้คะแนนมาตรฐานเท่ากับ 42 คะแนน ซึ่งเบี่ยงเบนออกจากค่าเฉลี่ยของคะแนนมาตรฐาน -0.8 SD แสดงว่าเด็กชายผู้นี้มีความวิตกกังวลน้อยกว่าเด็กวัยรุ่นชายทั่วไปที่มีอายุอยู่ในระหว่าง 13 ปีถึง 17 ปี หรือหญิงคนหนึ่งอายุ 49 ปี ทำแบบสอบถาม AI-E ได้คะแนนความวิตกกังวลเท่ากับ 3.0 คะแนน เมื่อนำมาเทียบกับคะแนนมาตรฐานในลักษณะความวิตกกังวลของเด็กวัยรุ่นหญิงรวมทุกช่วงอายุแล้วได้คะแนนมาตรฐานเท่ากับ 65 คะแนน หมายความว่าหญิงผู้นี้มีความวิตกกังวลสูงกว่าเด็กวัยรุ่นหญิงอายุ 13 ปีถึง 17 ปี ในทำนองเดียวกันถ้าต้องการเทียบคะแนนดิบกับคะแนนมาตรฐานในลักษณะการเก็บตัวก็ทำเช่นเดียวกับที่กล่าวมาแล้วนี้

อนึ่ง ถ้าในกรณีที่ต้องการจะเทียบคะแนนดิบของผู้หญิง กับคะแนนมาตรฐาน

¹¹Garrett, loccit.

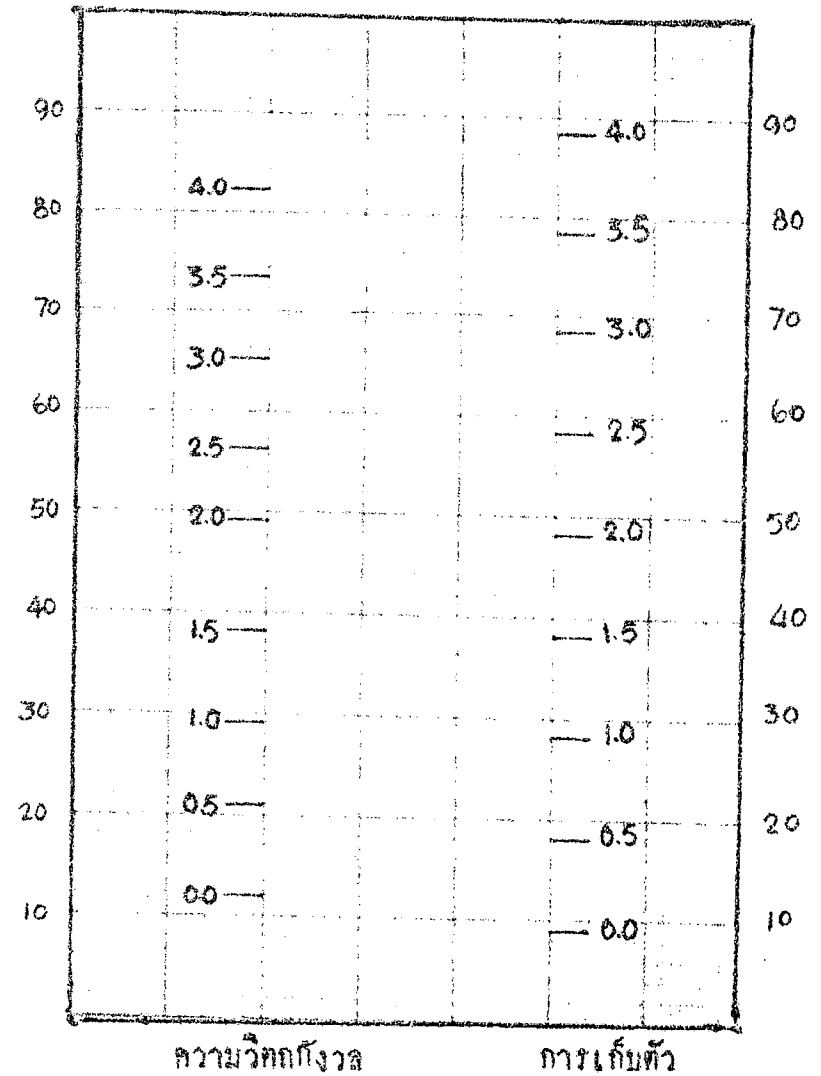
แผนภูมิที่ 9 คะแนนมาตรฐาน (Standard score)

ของคะแนนจากแบบสอบถาม A-I-E
ของเค้กวัยรุ่นชายรวมทุกช่วงอายุ

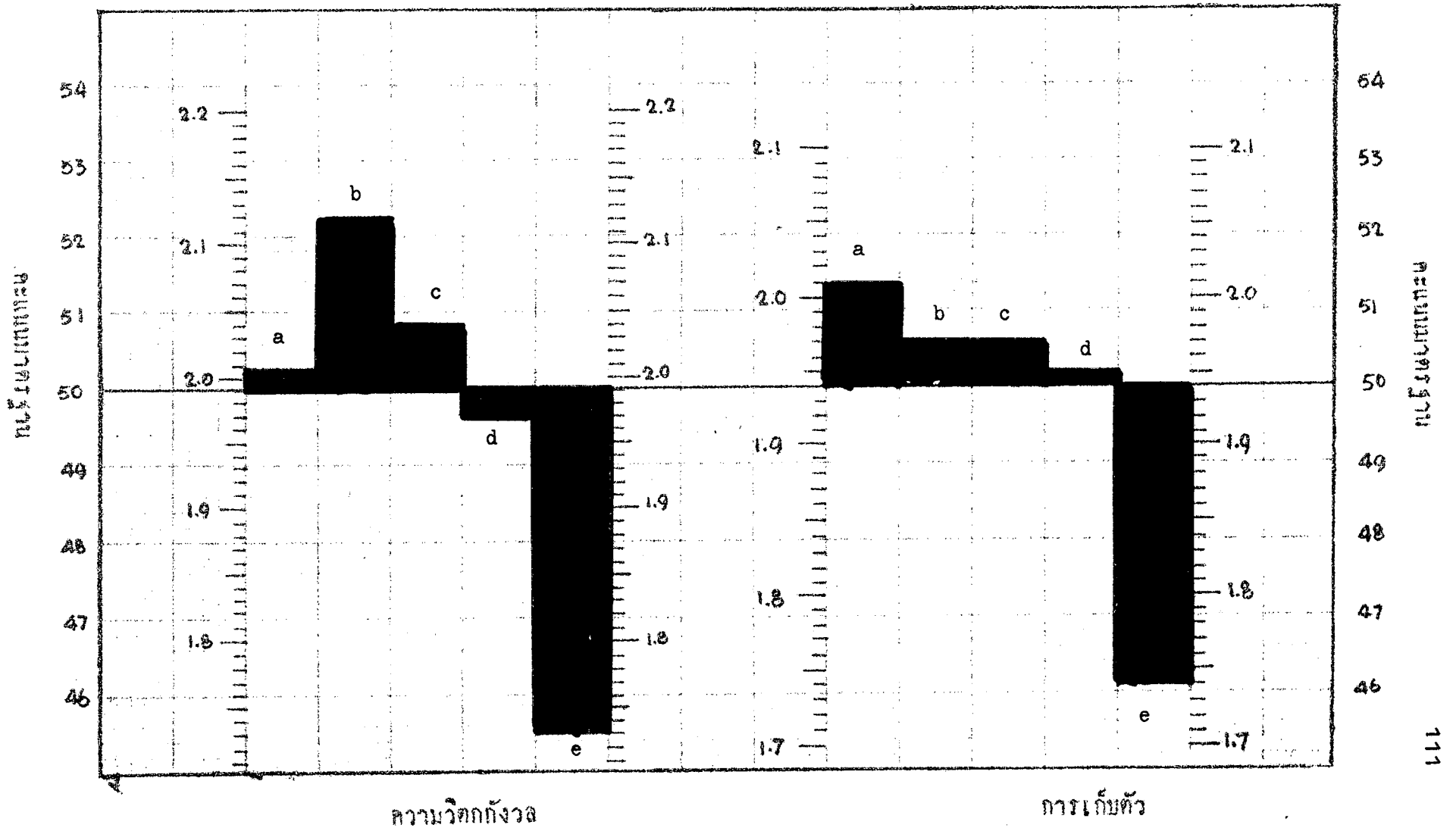
แผนภูมิที่ 10 คะแนนมาตรฐาน (Standard score)

ของคะแนนจากแบบสอบถาม A-I-E
ของเค้กวัยรุ่นหญิงรวมทุกช่วงอายุ

แผนภูมิที่ 11 ภาคคีคขวาง (Profile) ของคะแนนเฉลี่ยจากแบบสอบถาม A I-E ของเด็กวัยรุ่นชายแต่ละช่วงอายุเทียบกับค่าเฉลี่ยของคะแนนมาตรฐาน ของเด็กวัยรุ่นชายรวมทุกช่วงอายุ

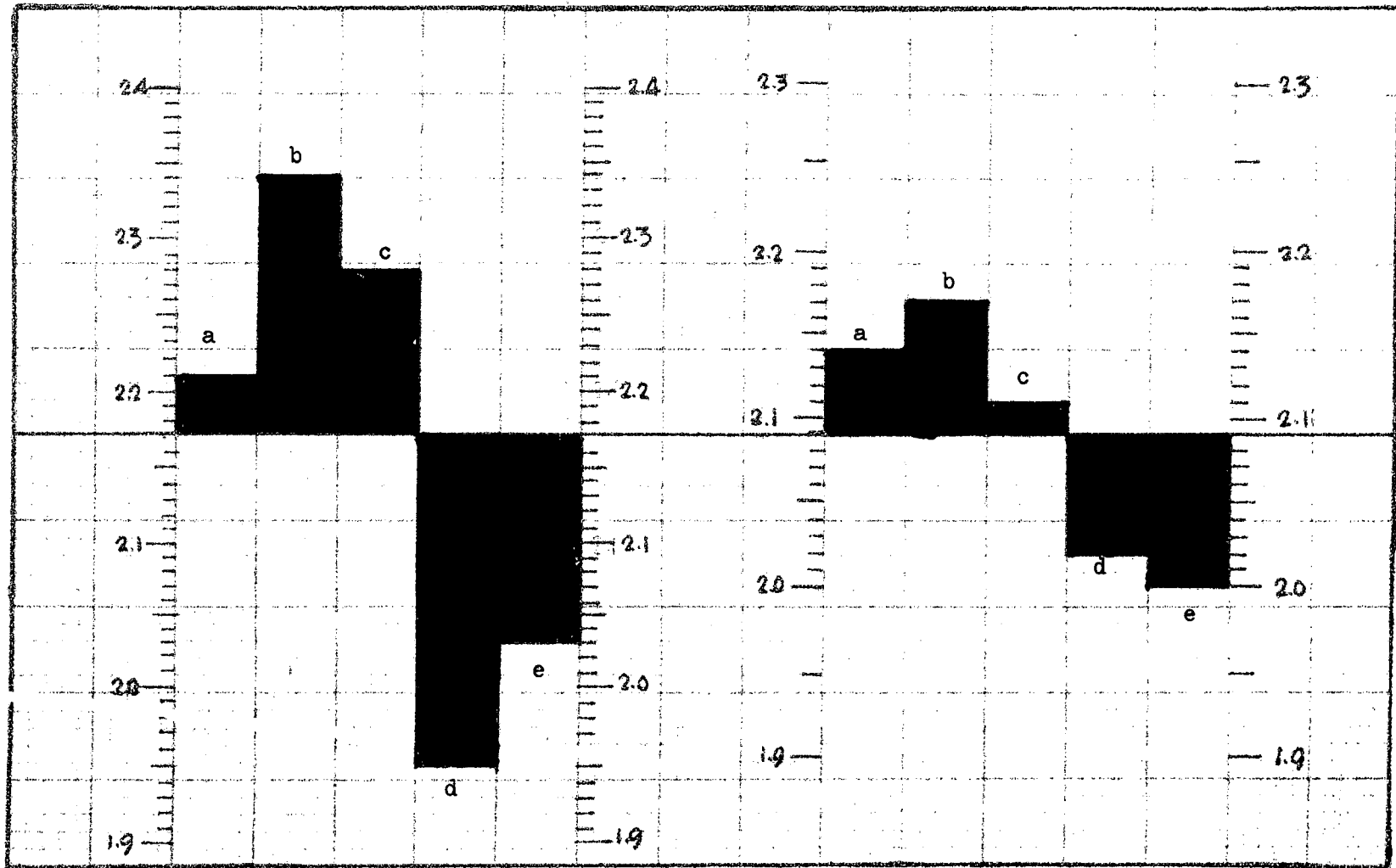
a	อายุ 13 ปี	b	อายุ 14 ปี
c	อายุ 15 ปี	d	อายุ 16 ปี
e	อายุ 17 ปี		

แผนภูมิที่ 12 ภาคตัดขวาง (Profile) ของคะแนนเฉลี่ยจากแบบสอบถาม A-I-E
 ของเด็กวัยรุ่นหนึ่งแต่ละช่วงอายุเทียบกับค่าเฉลี่ยของคะแนนมาตรฐาน
 ของเด็กวัยรุ่นหนึ่งรวมทุกช่วงอายุ

a อายุ 13 ปี	b อายุ 14 ปี
c อายุ 15 ปี	d อายุ 16 ปี
e อายุ 17 ปี	

คะแนนมาตรฐาน

คะแนนมาตรฐาน

ความวิตกกังวล

การเก็บตัว

ของเด็กวัยรุ่นชายรวมทุกช่วงอายุ หรือต้องการนำคะแนนดิบของผู้ชายมาเทียบกับคะแนนดิบของเด็กวัยรุ่นหญิงก็ยอมทำได้ควยวิธีการเดียวกันนี้

ผู้วิจัยได้นำคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานของเด็กวัยรุ่นชายและเด็กวัยรุ่นหญิงจากตารางที่ 10 มาสร้างเป็นแผนภูมิตั้งในแผนภูมิที่ 9 กับแผนภูมิที่ 10 ตามลำดับ ซึ่งจะช่วยให้เปรียบเทียบได้ชัดเจนยิ่งขึ้นว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนมาตรฐานจะตรงกับคะแนนที่เท่าใดในแต่ละลักษณะของแบบสอบถาม AI-E

ลักษณะของแผนภูมิที่ 9 ชี้ให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนมาตรฐานในเด็กวัยรุ่นชายตรงกับลักษณะความวิตกกังวลที่ 1.99 คะแนน และลักษณะการเก็บตัวที่ 1.94 คะแนน

ลักษณะของแผนภูมิที่ 10 ชี้ให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนมาตรฐานในเด็กวัยรุ่นหญิงตรงกับลักษณะความวิตกกังวลที่ 2.17 คะแนน และลักษณะการเก็บตัวที่ 2.09 คะแนน

เพื่อความสะดวกในการอ่านภาคตัดขวางของคะแนนเฉลี่ยของเด็กวัยรุ่นชายและเด็กวัยรุ่นหญิงแต่ละช่วงอายุเมื่อเทียบกับคะแนนมาตรฐานของเด็กวัยรุ่นชายและเด็กวัยรุ่นหญิงรวมทุกช่วงอายุตามลำดับ ผู้วิจัยจึงได้ขยายมาตราส่วนของคะแนนมาตรฐานระหว่างคะแนนที่ 45 ถึง 55 ดังแสดงในแผนภูมิที่ 11 กับแผนภูมิที่ 12

จากแผนภูมิที่ 11 กับแผนภูมิที่ 12 จะเห็นได้ว่า คะแนนเฉลี่ยของเด็กวัยรุ่นชายและเด็กวัยรุ่นหญิงในแต่ละลักษณะของแต่ละช่วงอายุเกาะกลุ่มกันอยู่ใกล้เคียงกับค่าเฉลี่ยของคะแนนมาตรฐาน คือ เบี่ยงเบนออกจากค่าเฉลี่ยของคะแนนมาตรฐานไม่เกิน ± 1 SD โดยคะแนนเฉลี่ยของเด็กวัยรุ่นชาย (ในแผนภูมิที่ 11) ในแต่ละลักษณะเบี่ยงเบนออกจากค่าเฉลี่ยของคะแนนมาตรฐานไม่เกิน ± 0.5 SD และคะแนนเฉลี่ยของเด็กวัยรุ่นหญิง (ในแผนภูมิที่ 12) ในแต่ละลักษณะเบี่ยงเบนออกจากค่าเฉลี่ยของคะแนนมาตรฐานไม่เกิน ± 0.4 SD

ขอค้นพบจากภาคตัดขวาง (Profile) ของแบบสอบถาม AI-E

จากแผนภูมิที่ 11 จะเห็นได้ว่า

1. คะแนนเฉลี่ยของลักษณะความวิตกกังวลของเด็กวัยรุ่นชายรวมทุกช่วงอายุมีค่าเท่ากับ 1.99 คะแนน ซึ่งหมายความว่า เด็กวัยรุ่นชายโดยเฉลี่ยมีความวิตกกังวลอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ และคะแนนเฉลี่ยของลักษณะการเก็บตัวมีค่าเท่ากับ 1.94 คะแนน ก็

แสดงว่าเด็กวัยรุ่นชายโดยเฉลี่ยมีการเก็บตัวอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำหรือมีการแสดงออกอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างสูง

2. ลักษณะความวิตกกังวลของเด็กวัยรุ่นชายแต่ละช่วงอายุ เมื่อเทียบกับเด็กวัยรุ่นชายอายุระหว่าง 13 ปีถึง 17 ปีแล้ว เด็กวัยรุ่นชายอายุ 16 ปีกับ 17 ปี มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยของเด็กวัยรุ่นชายรวมทุกช่วงอายุ โดยที่เด็กวัยรุ่นชายอายุ 17 ปีมีความวิตกกังวลอยู่ในระดับต่ำสุด และเด็กวัยรุ่นชายอายุ 13, 14 และ 15 ปี มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของเด็กวัยรุ่นชายรวมทุกช่วงอายุ โดยที่เด็กวัยรุ่นชายอายุ 14 ปีมีความวิตกกังวลสูงสุด อย่างไรก็ตามทั้งเด็กวัยรุ่นชายอายุ 17 ปีและเด็กวัยรุ่นชายอายุ 14 ปีก็ยังมีค่าความวิตกกังวลอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำและปานกลางค่อนข้างสูงตามลำดับ มีได้หมายความว่าเด็กวัยรุ่นชายอายุ 17 ปีและเด็กวัยรุ่นชายอายุ 14 ปีจะมีความวิตกกังวลต่ำหรือสูงจริง เพราะค่าเฉลี่ยของเด็กวัยรุ่นชายอายุ 17 ปีนี้ใกล้เคียงกับ 1.73 คะแนน (คะแนนของความวิตกกังวลที่ถือว่าต่ำคือ 1 คะแนน) และคะแนนเฉลี่ยของเด็กวัยรุ่นชายอายุ 14 ปีเท่ากับ 2.12 คะแนน (คะแนนเฉลี่ยของความวิตกกังวลที่ถือว่าสูงคือ 3 คะแนน) จึงอาจกล่าวได้ว่า เด็กวัยรุ่นชายอายุ 14 ปีมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมดังต่อไปนี้มากกว่าเด็กวัยรุ่นชายช่วงอายุอื่นคือ ตื่นเต้นง่าย เข้ากับคนในบ้านและเพื่อน ๆ ในโรงเรียนไม่ค่อยได้ ไม่มีความอดทน อารมณ์เสื่อง่าย โกรธง่ายเมื่อมีคนมาขัดใจหรือมองไม่เห็นความสำคัญของตน ซ้ำร้าย มีความระมัดระวังเกินเหตุ ไม่สู้ชอบสังคม สนใจในวงแคบ และเก็บกต

ในทำนองเดียวกัน เด็กวัยรุ่นชายอายุ 17 ปีก็มีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมต่าง ๆ เหล่านี้น้อยกว่าเด็กวัยรุ่นชายในช่วงอายุอื่น

3. ลักษณะการเก็บตัวของเด็กวัยรุ่นชายแต่ละช่วงอายุเมื่อเทียบกับเด็กวัยรุ่นชายอายุ 13 ปีถึง 17 ปีแล้ว เด็กวัยรุ่นชายอายุ 17 ปีมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยของเด็กวัยรุ่นชายรวมทุกช่วงอายุ ส่วนเด็กวัยรุ่นชายอายุ 13, 14, 15 และ 16 ปีมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของเด็กวัยรุ่นชายรวมทุกช่วงอายุ โดยที่เด็กวัยรุ่นชายอายุ 13 ปีมีการเก็บตัวอยู่ในระดับสูงสุดหรือมีการแสดงออกอยู่ในระดับต่ำสุด จึงอาจกล่าวได้ว่า เด็กวัยรุ่น

ชายอายุ 13 ปีมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมเหล่านี้มากกว่าเด็กวัยรุ่นชายในช่วงอายุอื่น คือ ชาติเป็น ไม่ชอบสังคม ไม่ชอบปรับตัว สนใจในวงแคบ ซื่อาย และเอาใจตัวเองเป็นใหญ่ ส่วนเด็กวัยรุ่นชายอายุ 17 ปี ก็จะมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมดังกล่าวน้อยกว่าเด็กวัยรุ่นชายในช่วงอายุอื่น เนื่องจากมีการเก็บตัวน้อยกว่าหรือมีการแสดงออกมากกว่า

แต่อย่างไรก็ตาม มิได้หมายความว่า เด็กวัยรุ่นชายอายุ 13 ปี และเด็กวัยรุ่นชายอายุ 17 ปีจะมีการเก็บตัวอยู่ในระดับสูงและต่ำจริง ทั้งนี้เพราะคะแนนเฉลี่ยของเด็กอายุ 13 ปีเท่ากับ 2.09 คะแนน (คะแนนที่ถือว่าเก็บตัวมากคือ 3 คะแนน) และคะแนนเฉลี่ยของเด็กวัยรุ่นชายอายุ 17 ปีเท่ากับ 1.74 (คะแนนที่ถือว่าเก็บตัวน้อยคือ 1 คะแนน) เด็กวัยรุ่นชายทั้งสองช่วงอายุนี้ต่างก็ยิ่งถือว่า มีการเก็บตัวอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างสูง และระดับปานกลางค่อนข้างต่ำตามลำดับ

จากแผนภูมิที่ 12 จะเห็นได้ว่า

1. ลักษณะความวิตกกังวลของเด็กวัยรุ่นหญิงแต่ละช่วงอายุเมื่อเทียบกับเด็กวัยรุ่นหญิงอายุ 13 ปีถึง 17 ปีแล้ว เด็กวัยรุ่นหญิงอายุ 16 ปี และเด็กวัยรุ่นหญิงอายุ 17 ปี มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยของเด็กวัยรุ่นหญิงรวมทุกช่วงอายุ โดยที่เด็กวัยรุ่นหญิงอายุ 16 ปี มีความวิตกกังวลอยู่ในระดับต่ำสุด และเด็กวัยรุ่นหญิงอายุ 13, 14 และ 15 ปี มีคะแนนเฉลี่ยอยู่สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของเด็กวัยรุ่นหญิงรวมทุกช่วงอายุ โดยมีเด็กวัยรุ่นหญิงอายุ 14 ปีมีความวิตกกังวลสูงสุด ซึ่งหมายความว่า เด็กวัยรุ่นหญิงอายุ 14 ปีนี้มีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมดังต่อไปนี้มากกว่าเด็กวัยรุ่นหญิงในช่วงอายุอื่นคือ ตื่นเต้นง่าย เข้ากับคนในบ้านและเพื่อน ๆ ในโรงเรียนไม่ค่อยได้ อารมณ์เสื่อง่าย โกรธง่ายเมื่อมีคนมาขัดใจหรือมองไม่เห็นความสำคัญของตน ซื่อาย ไม่ชอบสังคม กล้าที่จะเผชิญกับสถานการณ์ใหม่ ๆ เก็บกค และสนใจในวงแคบ ในทางตรงกันข้าม เด็กวัยรุ่นหญิงอายุ 16 ปีก็จะมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมที่เวลานั้นน้อยกว่าเด็กวัยรุ่นหญิงในช่วงอายุอื่น

อย่างไรก็ตาม ทั้งเด็กวัยรุ่นหญิงอายุ 14 ปีและเด็กวัยรุ่นหญิงอายุ 16 ปี ก็ยังถือว่ามีความวิตกกังวลอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างสูงและระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ แต่มิได้หมายความว่า สูงหรือต่ำจริง ทั้งนี้เพราะคะแนนเฉลี่ยของเด็กวัยรุ่นหญิงอายุ 14 ปี เท่ากับ

2.34 คะแนน (คะแนนที่ถือว่ามีความวิตกกังวลสูงคือ 3 คะแนน) และเด็กวัยรุ่นหญิงอายุ 16 ปี มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.97 คะแนน (คะแนนที่ถือว่ามีความวิตกกังวลต่ำคือ 1 คะแนน)

2. ลักษณะการเก็บตัวของเด็กวัยรุ่นหญิงแต่ละช่วงอายุ เมื่อเทียบกับเด็กวัยรุ่นหญิงอายุ 13 ปีถึง 17 ปี เด็กวัยรุ่นหญิงอายุ 16 ปีและ 17 ปี มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยของเด็กวัยรุ่นหญิงรวมทุกช่วงอายุ โดยที่เด็กวัยรุ่นหญิงอายุ 17 ปีมีการเก็บตัวน้อยที่สุด และเด็กวัยรุ่นหญิงอายุ 13, 14 และ 15 ปีมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของเด็กวัยรุ่นหญิงรวมทุกช่วงอายุ โดยที่เด็กวัยรุ่นหญิงอายุ 14 ปีมีการเก็บตัวมากที่สุดหรือมีการแสดงออกน้อยที่สุด แสดงว่าเด็กวัยรุ่นหญิงอายุ 14 ปีมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมต่าง ๆ ที่จะกล่าวต่อไปนี้มากกว่าเด็กวัยรุ่นหญิงในช่วงอายุอื่น คือ ฉะฉาน ไม่ชอบสังคม ไม่ยอมปรับตัว เจียมขริมนใจในวงแคบ เก็บกค และขี้อาย ส่วนเด็กวัยรุ่นหญิงอายุ 17 ปี ก็มีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมที่วามาน้นน้อยกว่าเด็กวัยรุ่นหญิงในช่วงอายุอื่นของการวิจัยนี้

แต่อย่างไรก็ตาม ทั้งเด็กวัยรุ่นหญิงอายุ 14 ปีและเด็กวัยรุ่นหญิงอายุ 17 ปี ก็ยังถือว่า มีการเก็บตัวอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างสูง และปานกลางค่อนข้างต่ำตามลำดับ มีไคหมายควมว่า เก็บตัวสูงหรือต่ำจริง เนื่องจากคะแนนเฉลี่ยของเด็กวัยรุ่นหญิงอายุ 14 ปีเท่ากับ 2.16 คะแนน และคะแนนเฉลี่ยของเด็กวัยรุ่นหญิงอายุ 17 ปีเท่ากับ 2.00 คะแนน (คะแนนที่ถือว่าเก็บตัวสูงคือ 3 คะแนนและเก็บตัวต่ำคือ 1 คะแนน)

จากผลการวิจัยลักษณะบุคลิกภาพในด้านความวิตกกังวลและการเก็บตัว - การแสดงออกในครั้งนี้ จะเห็นได้ว่าเมื่อเปรียบเทียบกันแล้ว เด็กวัยรุ่นตอนต้น มีแนวโน้มที่จะมีความวิตกกังวลสูงกว่าเด็กวัยรุ่นตอนปลายในทั้งสองเพศ จึงสนับสนุนหลักจิตวิทยาที่ว่า เด็กวัยรุ่นตอนปลายมีความวิตกกังวลน้อยกว่าเด็กวัยรุ่นตอนต้นเพราะเด็กวัยรุ่นตอนปลายมีการปรับตัวให้เข้ากับครอบครัวและเพื่อน ๆ ได้ดีกว่าจึงมีความวิตกกังวลน้อยกว่า¹²

¹²Hurlock, op.cit., p. 20.

จากการค้นคว้าวิจัยของ Cattell กับ Sarason¹³ พบว่าบุคคลที่มีความวิตกกังวลสูงมักจะเป็นคนขี้อาย อารมณ์เสื่อง่าย ซาเหิน อัจฉาริษา ระมักระวังเกินเหตุ สนใจในวงแคบ เก็บกด และไม่ยอมปรับตัว และบุคคลที่มีการเก็บตัวก็มีรูปแบบของพฤติกรรมไปในแนวเดียวกัน ดังนั้นผลการวิจัยครั้งนี้จึงสนับสนุนผลการค้นคว้านี้ เพราะเมื่อเปรียบเทียบกันแล้ว เด็กวัยรุ่นตอนต้นของการวิจัยครั้งนี้นอกจากจะมีความวิตกกังวลสูงกว่าวัยรุ่นตอนปลายแล้วยังมีแนวโน้มที่จะเก็บตัวมากกว่าวัยรุ่นตอนปลายด้วย นอกจากนี้ผลการวิจัยในครั้งนี่ยังสนับสนุนผลการวิจัยของวันเพ็ญ อายุการ¹⁴ ที่พบว่า นักเรียนวัยรุ่นตอนปลายมีลักษณะแสดงตัวมากกว่านักเรียนวัยรุ่นตอนต้นด้วย

4. การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสำรวจ EPPS

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของแบบสำรวจ EPPS ได้นำมาเสนอเป็นตารางทั้งหมด 3 ตารางและแผนภูมิทั้งหมด 4 แผนภูมิ คือ

4.1 ตารางแสดงคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนจากแบบสำรวจ EPPS ของเด็กวัยรุ่นชายในแต่ละช่วงอายุ (ตารางที่ 11)

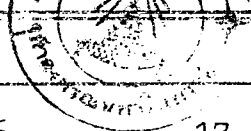
4.2 ตารางแสดงคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนจากแบบสำรวจ EPPS ของเด็กวัยรุ่นหญิงในแต่ละช่วงอายุ (ตารางที่ 12)

4.3 ตารางแสดงคะแนนมาตรฐาน (Standard score) ของคะแนนจากแบบสำรวจ EPPS ของเด็กวัยรุ่นชายและคะแนนมาตรฐานของเด็กวัยรุ่นหญิงของทุกช่วงอายุ

¹³ ธงชัย จิวปรีชา, "การศึกษาแบบการคิด (Cognitive styles) ของนักเรียนฝึกหัดครูระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นปีที่ 1 และ 2" (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2513), หน้า 20 - 27.

¹⁴ วันเพ็ญ อายุการ, "การศึกษาลักษณะและความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมที่แสดงออกถึงบุคลิกภาพเก็บตัวหรือแสดงตัวกับการยอมรับตนเองและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนวัยรุ่นในโรงเรียนรัฐบาล ในจังหวัดชลบุรี"

ตารางที่ 11 คะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนจากแบบสำรวจ EPPS ของเด็กวัยรุ่นชายในแต่ละช่วงอายุ

ความตองการ	อายุ (ปี)									
	13		14		15		16		17	
	N = 100		N = 100		N = 100		N = 100		N = 100	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
ach	13.84	2.98	13.12	1.65	13.50	3.18	13.81	2.51	14.08	3.38
def	12.60	2.98	13.01	2.39	12.48	3.35	11.48	3.25	11.64	2.99
ord	13.47	3.46	13.69	3.67	13.77	3.59	14.23	3.11	13.61	3.32
exh	13.59	3.00	11.79	3.44	12.13	3.34	12.01	3.60	11.11	3.15
aut	12.61	3.30	12.76	3.49	12.29	3.45	13.38	3.08	12.83	3.26
aff	13.66	2.95	13.36	3.60	13.00	4.00	11.62	3.87	12.99	3.67
int	14.73	2.64	15.44	3.10	15.00	4.38	14.78	3.85	16.63	3.58
suc	13.96	2.71	14.66	3.28	13.87	3.45	14.01	3.29	14.81	3.57
dom	13.68	3.18	13.98	3.78	14.43	3.57	14.34	3.01	14.55	3.61
aba	16.28	4.60	17.01	4.09	16.07	3.82	15.43	4.07	15.70	4.58
nur	15.64	3.51	16.42	3.74	16.01	3.41	15.69	4.06	16.44	3.12
chg	13.51	2.89	13.67	3.12	14.00	3.49	13.70	2.86	13.82	3.64
end	15.08	3.26	16.37	3.69	16.38	3.14	16.11	3.08	15.53	4.16
het	11.84	5.11	11.32	5.89	11.77	5.54	12.63	4.88	11.17	6.01
agg	13.75	2.81	13.77	3.62	13.56	3.98	13.68	3.47	13.33	2.82

ตารางที่ 12 คะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนจากแบบสำรวจ EPPS ของเด็กวัยรุ่นหญิงในแต่ละช่วงอายุ

✓ ความต้องการ	อายุ (ปี)									
	13		14		15		16		17	
	N = 100		N = 100		N = 100		N = 100		N = 100	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
ach	14.43	3.07	14.69	3.68	14.08	3.86	13.36	3.03	14.57	3.28
def	12.40	3.17	12.21	3.14	11.80	2.50	11.89	2.78	12.01	3.24
ord	14.90	3.60	14.64	4.23	14.58	2.08	14.14	3.81	14.95	3.17
exh	11.86	3.06	10.94	3.11	9.45	4.74	10.34	3.62	9.86	3.49
aut	10.71	3.79	10.01	3.27	11.50	3.37	11.67	2.67	11.60	3.99
aff	13.43	3.89	13.07	3.87	13.39	3.88	14.34	3.99	13.30	4.09
int	16.40	3.19	16.99	3.18	16.43	3.16	16.99	3.92	17.69	3.19
suc	15.54	3.18	16.22	3.78	15.68	3.64	16.53	4.56	15.54	4.26
dom	13.96	3.52	13.23	4.14	13.75	3.42	13.28	3.68	13.99	3.64
aba	16.81	3.69	18.67	3.74	18.68	4.20	17.77	4.49	11.12	4.44
nur	16.78	3.39	18.52	3.34	17.60	3.21	17.66	3.12	11.29	4.02
chg	13.70	3.42	13.64	3.75	14.02	3.77	14.74	3.96	14.80	3.65
end	16.42	3.58	17.07	4.36	16.96	3.42	15.95	4.54	17.23	4.25
het	7.36	5.79	5.36	5.15	7.34	5.89	6.26	4.49	5.96	4.65
agg	13.18	3.29	13.59	3.62	13.55	2.51	13.14	4.00	12.83	3.34

ตารางที่ 13 คะแนนมาตรฐาน (Standard score) ของคะแนนจากแบบสำรวจ EPPS ของเด็กวัยอนุบาลและเด็กวัยร่นหญิงรวมทุกช่วงอายุ (ชาย 500 คน หญิง 500 คน)

คะแนน	คะแนนมาตรฐาน																				คะแนน										
	ach		def		ord		exh		aut		aff		int		suc		dom		aba			nur		chg		end		het		agg	
	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ		ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ
28	99	90	101	103	92	89	97	97	96	99	90	87	82	83	92	81	90	89	76	74	85	80	98	87	84	78	80	91	93	94	28
27	96	87	98	100	89	86	94	94	93	96	88	84	79	80	89	78	87	86	74	72	82	77	95	84	81	75	78	89	90	91	27
26	92	84	95	97	86	83	91	92	90	93	85	82	77	77	86	76	84	83	72	70	79	74	91	82	79	73	76	87	87	88	26
25	89	82	92	93	83	80	88	89	87	90	82	79	74	74	83	73	81	81	70	67	76	71	88	79	76	70	74	85	84	85	25
24	85	79	88	90	80	77	85	86	84	89	79	77	72	71	80	71	78	78	68	65	73	68	85	76	73	68	72	83	81	82	24
23	82	76	85	87	77	74	82	84	81	84	77	74	69	68	77	68	75	75	66	62	70	66	81	74	70	65	70	81	78	79	23
22	78	73	82	83	74	71	79	81	78	81	74	72	67	65	73	65	73	73	64	60	67	63	78	71	67	63	69	79	75	76	22
21	75	70	79	80	71	68	76	78	75	78	71	69	64	62	70	63	70	70	62	58	65	60	74	68	65	61	67	78	72	73	21
20	72	67	75	76	68	60	73	76	72	76	68	67	62	59	67	60	67	67	59	55	62	57	71	66	62	58	65	76	69	70	20
19	68	64	72	73	65	63	70	73	69	73	66	64	59	56	64	58	64	65	57	63	59	54	68	63	59	54	63	74	66	67	19
18	65	61	69	70	62	60	67	70	66	70	63	62	57	53	61	55	61	62	55	51	56	51	64	60	56	56	61	72	63	64	18
17	61	58	66	67	60	57	64	68	62	67	60	59	54	50	58	53	58	59	52	48	53	48	61	58	53	51	60	70	60	61	17
16	58	55	62	63	57	54	61	65	60	64	57	56	52	47	55	50	55	56	50	46	50	46	58	55	50	48	58	68	57	58	16
15	55	52	59	60	54	51	59	62	57	61	55	54	49	44	52	48	52	54	47	43	47	43	54	52	48	46	56	66	54	55	15
14	51	49	56	57	51	48	56	59	54	58	52	51	47	41	49	45	49	51	45	41	44	40	51	50	45	43	54	64	51	52	14
13	48	46	53	53	48	45	53	57	51	56	49	49	44	38	46	43	47	48	43	39	41	37	48	47	42	41	52	62	48	49	13
12	44	44	49	50	45	42	50	54	48	53	46	46	42	36	43	40	44	46	40	36	38	34	44	44	39	38	51	61	45	46	12
11	41	41	46	47	42	40	47	51	45	50	44	44	39	33	40	38	41	43	38	34	35	31	41	42	36	36	49	59	42	43	11
10	38	38	43	43	39	37	44	49	42	47	41	41	37	30	37	35	38	40	36	31	32	28	37	39	33	34	47	57	39	40	10
9	34	35	39	40	36	34	41	46	39	44	38	39	34	27	34	33	35	38	33	29	29	26	34	36	31	31	45	55	36	38	9
8	31	32	36	36	33	31	38	43	36	41	35	36	32	24	31	30	32	35	31	27	27	23	31	34	28	29	43	53	33	35	8
7	27	29	33	33	30	28	35	41	33	28	33	33	29	21	28	28	29	32	29	24	24	20	27	31	25	26	42	51	30	32	7
6	24	26	30	30	28	25	32	38	30	35	30	31	27	18	25	25	26	29	26	22	21	17	24	28	22	24	40	49	27	29	6
5	20	23	26	26	25	22	29	35	27	33	27	28	24	15	22	22	23	27	24	20	18	14	21	26	19	21	38	47	25	26	5
4	17	20	23	23	22	19	26	33	24	20	24	26	22	12	19	20	21	24	22	17	15	11	17	23	16	19	36	45	22	23	4
3	14	17	20	20	19	16	23	30	21	27	22	23	19	9	16	17	18	21	19	15	12	8	14	20	14	16	34	44	19	20	3
2	10	14	17	16	16	14	19	27	18	24	19	21	16	6	13	15	15	19	17	12	7	6	11	18	11	14	32	42	16	17	2
1	7	11	13	13	13	11	16	25	15	21	16	18	14	3	10	12	12	16	15	10	6	3	7	15	7	12	31	40	13	14	1
0	3	8	10	10	10	8	13	22	12	18	14	16	13	0	7	10	9	13	12	8	3	0	4	12	4	9	29	38	10	11	0

(ตารางที่ 13)

4.4 แผนภูมิแสดงคะแนนมาตรฐาน (Standard score) ของคะแนนจากแบบสำรวจ EPPS จากเด็กวัยรุ่นชายรวมทุกช่วงอายุ (แผนภูมิที่ 13)

4.5 แผนภูมิแสดงคะแนนมาตรฐาน (Standard score) ของคะแนนจากแบบสำรวจ EPPS ของเด็กวัยรุ่นหญิงรวมทุกช่วงอายุ (แผนภูมิที่ 14)

4.6 แผนภูมิแสดงภาคตัดขวางของคะแนนเฉลี่ยจากแบบสำรวจ EPPS ของเด็กวัยรุ่นชายแต่ละช่วงอายุเมื่อเทียบกับเด็กวัยรุ่นชายรวมทุกช่วงอายุ (แผนภูมิที่ 15)

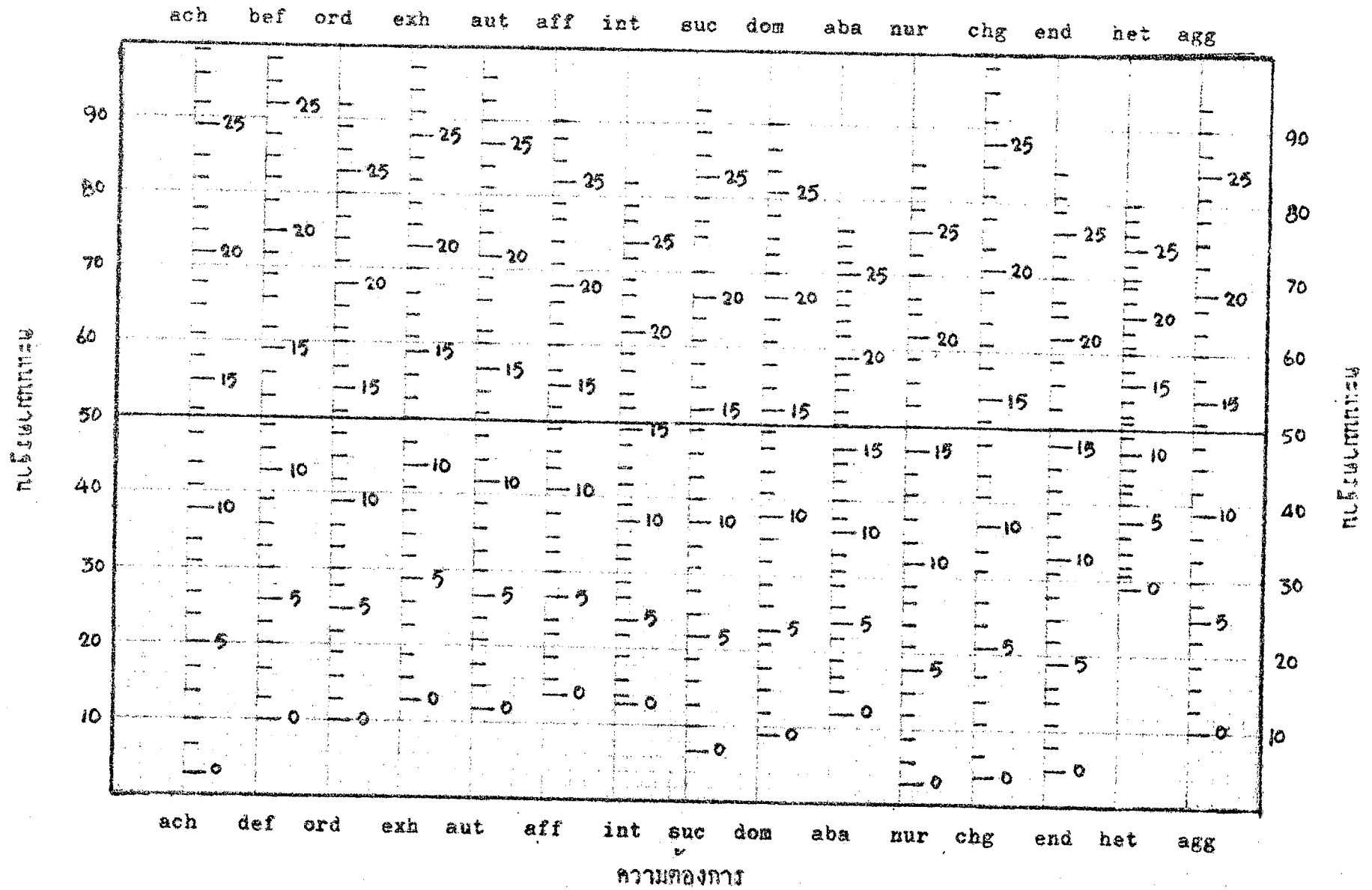
4.7 แผนภูมิแสดงภาคตัดขวางของคะแนนเฉลี่ยจากแบบสำรวจ EPPS ของเด็กวัยรุ่นหญิงแต่ละช่วงอายุเมื่อเทียบกับเด็กวัยรุ่นหญิงรวมทุกช่วงอายุ (แผนภูมิที่ 16)

ตารางที่ 13 แสดงคะแนนดิบของคะแนนจากแบบสำรวจ EPPS ของความต้องการแต่ละด้านเมื่อเทียบกับคะแนนมาตรฐานของเด็กวัยรุ่นชายและเด็กวัยรุ่นหญิงรวมทุกช่วงอายุ คะแนนมาตรฐานของแต่ละลักษณะนี้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 50 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 10 ทั้งนี้หมายความว่า ในทางทฤษฎีแล้ว 60 ถึง 70 เปอร์เซนต์ของประชากรควรจะได้คะแนนมาตรฐานอยู่ในระหว่าง 40 ถึง 60 คะแนนของความต้องการแต่ละด้าน¹⁵

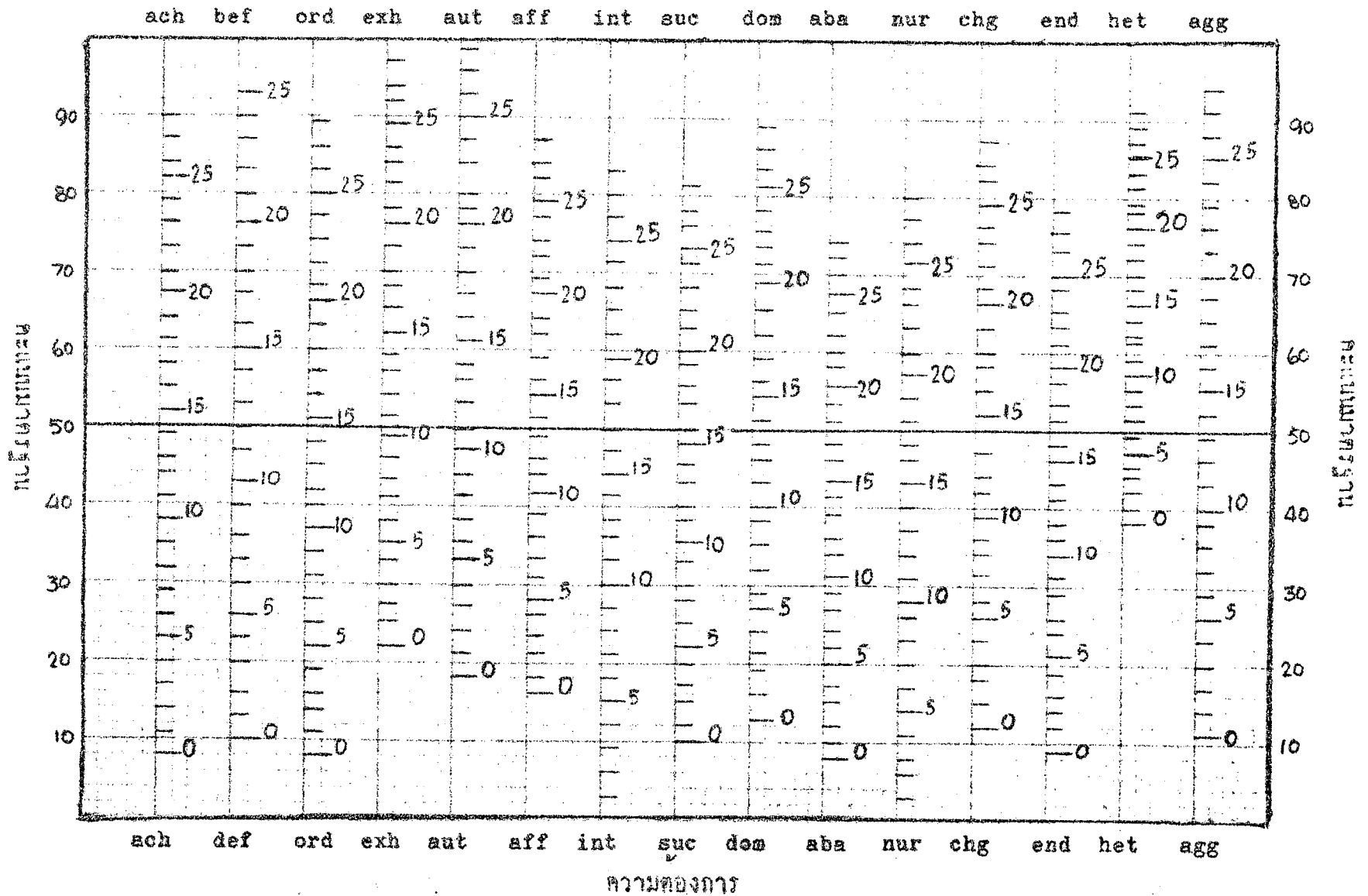
คะแนนดิบที่จะนำมาเทียบกับคะแนนมาตรฐานในตารางนี้อาจจะเป็นคะแนนของบุคคลใดก็ได้ แต่เป็นการอ่านคะแนนเทียบกับเด็กวัยรุ่นชายหรือเด็กวัยรุ่นหญิงรวมทุกช่วงอายุ ยกตัวอย่างเช่น ชายคนหนึ่งอายุ 13 ปีทำแบบสำรวจ EPPS ได้คะแนนความต้องการสัมฤทธิผล (ach) 14 คะแนน เมื่อนำมาเทียบกับคะแนนมาตรฐานในด้านความต้องการสัมฤทธิผล (ach) ของเด็กวัยรุ่นชายรวมทุกช่วงอายุแล้วจะได้คะแนนมาตรฐานเท่ากับ 51 คะแนนซึ่งเบี่ยงเบนออกจากค่าเฉลี่ยของคะแนนมาตรฐาน 0.1 SD ทั้งนี้หมายความว่า ชายผู้นี้มีความต้องการสัมฤทธิผล (ach) สูงกว่าเด็กวัยรุ่นชายทั่วไปที่มีอายุอยู่ในระหว่าง 13 ปีถึง 17 ปี หรือเด็กหญิงคนหนึ่งอายุ 15 ปีทำแบบสำรวจ EPPS ได้คะแนนความต้องการก้าวร้าว (agg) 10 คะแนน เมื่อนำมาเทียบกับคะแนนมาตรฐานในด้านความต้องการก้าวร้าว (agg) ของเด็กวัยรุ่นหญิงรวมทุกช่วงอายุแล้วได้คะแนนมาตรฐานเท่ากับ 40 คะแนนซึ่งเบี่ยงเบนออกจากค่าเฉลี่ยของคะแนนมาตรฐาน - 1 SD แสดงว่าเด็กหญิงคนนี้มีความต้องการก้าวร้าวต่ำกว่าเด็กวัยรุ่นหญิงทั่วไปอายุระหว่าง 13 ปีถึง 17 ปี ของการวิจัยในครั้งนี้ ในทำนองเดียวกันถ้าต้องการเทียบคะแนนดิบกับ

¹⁵Allen L. Edwards, Manual for the Edwards Personal Preference Schedule (New York: The Psychological Corporation, 1959), p. 10.

แผนภูมิที่ 13 คะแนนมาตรฐาน (Standard score) ของคะแนนจากแบบสำรวจ EPPS ของเด็กวัยอนุบาลรวมทุก
โรงเรียน

แผนภูมิที่ 14 คะแนนมาตรฐาน (Standard score) ของคะแนนจากแบบสำรวจ EPPS ของเด็กวัยอนุบาลเรียนทุก
 ชั้นอายุ

คะแนนมาตรฐานในด้านอื่น ๆ ก็ทำเช่นเดียวกับที่กล่าวมาแล้ว อนึ่ง ในกรณีที่ต้องการนำคะแนนดิบของผู้หญิงมาเทียบกับคะแนนมาตรฐานของเด็กวัยรุ่นชายรวมทุกช่วงอายุหรือนำคะแนนดิบของผู้ชายมาเทียบกับคะแนนมาตรฐานของเด็กวัยรุ่นหญิงรวมทุกช่วงอายุก็ย่อมทำได้ด้วยวิธีการเดียวกันนี้

ผู้วิจัยได้นำคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานของเด็กวัยรุ่นชายและเด็กวัยรุ่นหญิงจากตารางที่ 13 มาสร้างเป็นแผนภูมิตั้งในแผนภูมิที่ 13 กับแผนภูมิที่ 14 ตามลำดับ ทั้งนี้จะช่วยให้เปรียบเทียบได้ชัดเจนยิ่งขึ้นว่า คะแนนเฉลี่ยของคะแนนมาตรฐานจะตรงกับคะแนนที่เท่าใดในแต่ละด้านของแบบสำรวจ EPPS

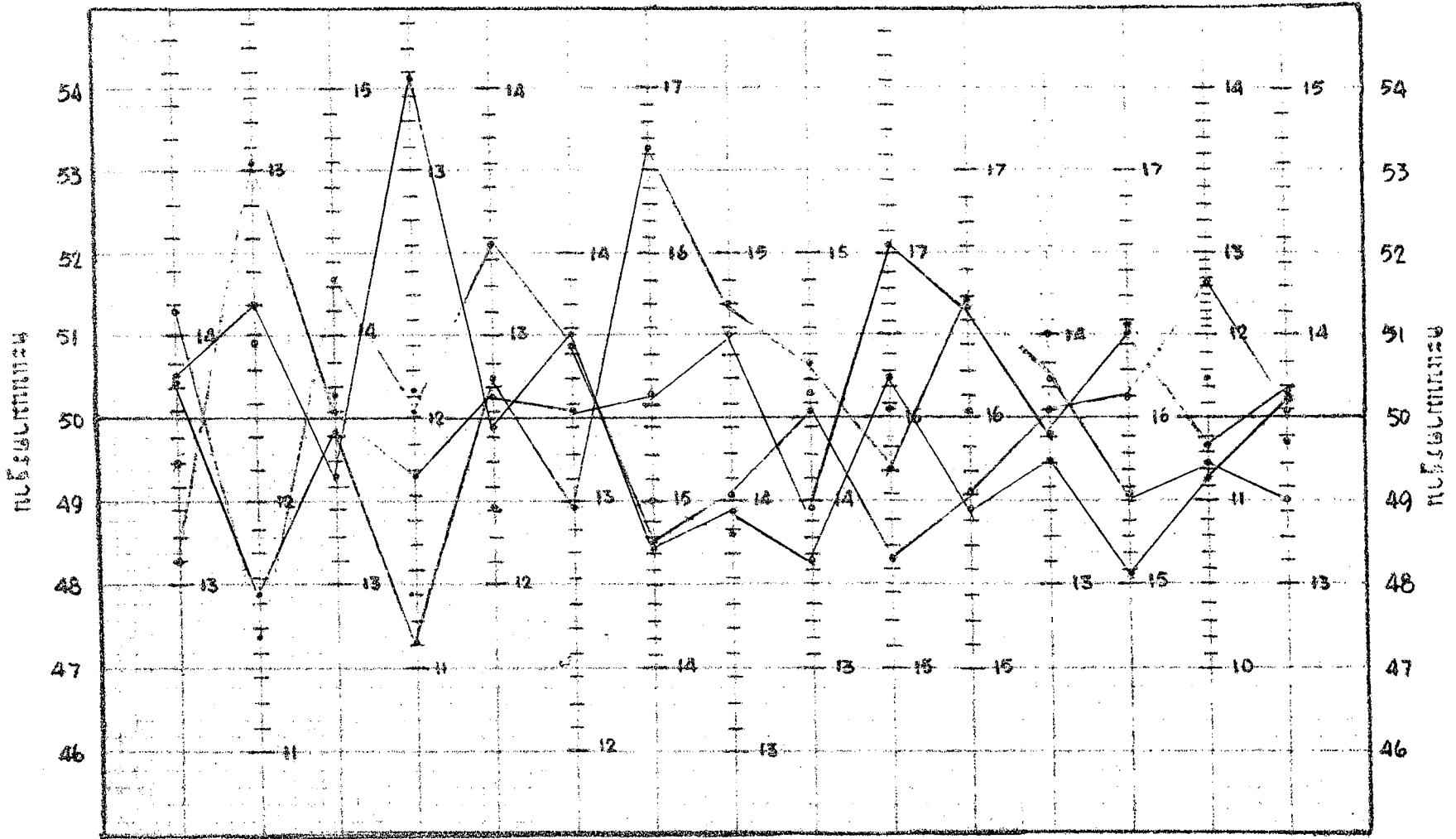
ลักษณะของแผนภูมิที่ 13 ชี้ให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนมาตรฐานของเด็กวัยรุ่นชายตรงกับความต้องการสัมฤทธิ์ผล (ach) ที่ 13.7 คะแนน ความต้องการยกย่อง (def) ที่ 12.2 คะแนน ความต้องการเป็นระเบียบ (ord) ที่ 13.8 คะแนน ความต้องการแสดงออก (exh) ที่ 12 คะแนน ความต้องการปกครองตนเอง (aut) ที่ 12.8 คะแนน ความต้องการผูกไมตรีกับผู้อื่น (aff) ที่ 13.3 คะแนน ความต้องการเข้าใจตนเองและผู้อื่น (int) ที่ 15.3 คะแนน ความต้องการขอความช่วยเหลือ (suc) ที่ 14.3 คะแนน ความต้องการมีอำนาจเหนือผู้อื่น (dom) ที่ 14.2 คะแนน ความต้องการยอมรับโทษ (aba) ที่ 16.1 คะแนน ความต้องการช่วยเหลือผู้อื่น (nur) ที่ 16 คะแนน ความต้องการเปลี่ยนแปลง (chg) ที่ 13.8 คะแนน ความต้องการอดทน (end) ที่ 15.9 คะแนน ความต้องการคบเพื่อนต่างเพศ (het) ที่ 11.8 คะแนน และความต้องการก้าวร้าว (agg) ที่ 13.6 คะแนน

ลักษณะของแผนภูมิที่ 14 ชี้ให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนมาตรฐานของเด็กวัยรุ่นหญิงตรงกับความต้องการสัมฤทธิ์ผล (ach) ที่ 14.2 คะแนน ความต้องการยกย่อง (def) ที่ 12 คะแนน ความต้องการเป็นระเบียบ (ord) ที่ 14.6 คะแนน ความต้องการแสดงออก (exh) ที่ 10.5 คะแนน ความต้องการปกครองตนเอง (aut) ที่ 11.1 คะแนน ความต้องการผูกไมตรีกับผู้อื่น (aff) ที่ 13.5 คะแนน ความต้องการเข้าใจตนเองและผู้อื่น (int) ที่ 16.9 คะแนน ความต้องการขอความช่วยเหลือ (suc) ที่ 16 คะแนน

แผนภูมิที่ 15 ภาลัทธิขวาง (Profile) ของคะแนนเฉลี่ยจากแบบสำรวจ EPPS ของเด็กวัยรุ่นชายแต่ละขวางอายุเทียบกับค่าเฉลี่ยของคะแนนมาตรฐานของเด็กวัยรุ่นชายรวมทุกขวางอายุ

— อายุ 13 ปี	— อายุ 14 ปี
— อายุ 15 ปี	— อายุ 16 ปี
— อายุ 17 ปี	

ach bef ord exh aut aff int suc dem aba nur chg end het agg

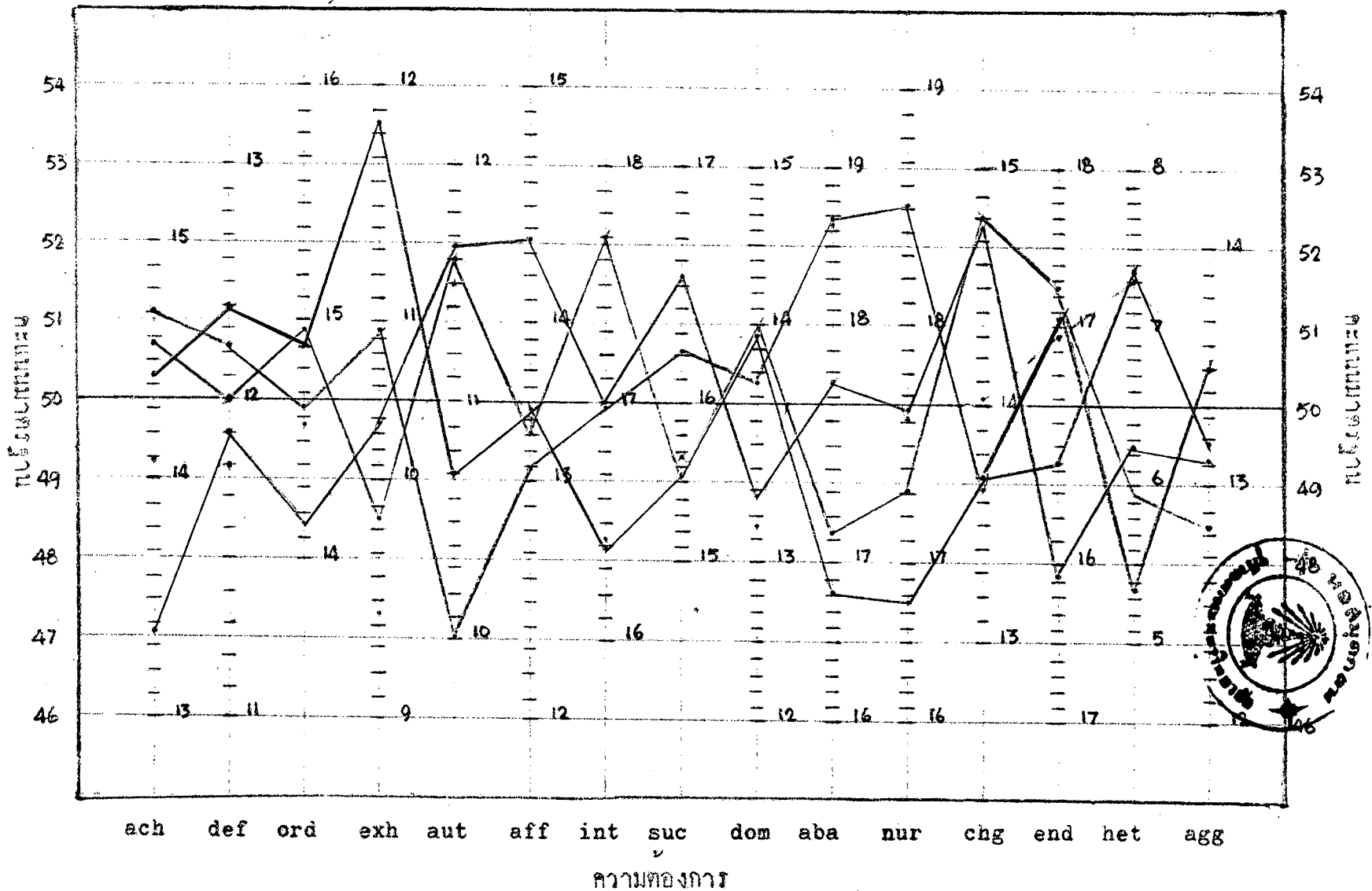
ach def ord exh aut aff int suc dem aba nur chg end het agg

ความองการ

แผนภูมิที่ 16 ภาพลักษณ์ (Profile) ของคะแนนเฉลี่ยจากแบบสำรวจ EPPS ของเด็กวัยรุ่นหนึ่งแต่ละช่วงอายุเทียบกับค่าเฉลี่ยของคะแนนมาตรฐานของเด็กวัยรุ่นหนึ่งรวมทุกช่วงอายุ

— อายุ 13 ปี — อายุ 14 ปี
 — อายุ 15 ปี — อายุ 16 ปี
 — อายุ 17 ปี

ach def ord exh aut aff int suc dom aba nur chg end het agg

ความต้องการมีอำนาจเหนือผู้อื่น (dom) ที่ 13.6 คะแนน ความต้องการยอมรับโทษ (aba) ที่ 17.8 คะแนน ความต้องการช่วยเหลือผู้อื่น (nur) ที่ 17.5 คะแนน ความต้องการเปลี่ยนแปลง (chg) ที่ 17 คะแนน ความต้องการอดทน (end) ที่ 16.7 คะแนน ความต้องการคบเพื่อนต่างเพศ (het) ที่ 16.4 คะแนน ความต้องการก้าวร้าว (agg) ที่ 13.2 คะแนน

เพื่อความสะดวกในการอ่านภาคตัดขวางของคะแนนเฉลี่ยของเด็กวัยรุ่นชายและเด็กวัยรุ่นหญิงแต่ละช่วงอายุเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยของคะแนนมาตรฐานของเด็กวัยรุ่นชายและเด็กวัยรุ่นหญิงรวมทุกช่วงอายุตามลำดับ ผู้วิจัยจึงได้ขยายมาตราส่วนของคะแนนมาตรฐานระหว่างคะแนนที่ 45 ถึง 55 ดังแสดงในแผนภูมิที่ 15 และแผนภูมิที่ 16

จากแผนภูมิที่ 15 และแผนภูมิที่ 16 จะเห็นได้ว่า คะแนนเฉลี่ยของเด็กวัยรุ่นชายและเด็กวัยรุ่นหญิงในความต้องการแต่ละด้านของแต่ละช่วงอายุ เกาะกลุ่มกันอยู่ใกล้เคียงกับค่าเฉลี่ยของคะแนนมาตรฐาน คือ เบี่ยงเบนออกจากค่าเฉลี่ยของคะแนนมาตรฐานไม่เกิน ± 1 SD โดยคะแนนเฉลี่ยของเด็กวัยรุ่นชาย (ในแผนภูมิที่ 15) ในแต่ละด้านเบี่ยงเบนออกจากค่าเฉลี่ยของคะแนนมาตรฐานไม่เกิน ± 0.5 SD และคะแนนเฉลี่ยของเด็กวัยรุ่นหญิง (ในแผนภูมิที่ 16) ในแต่ละด้านเบี่ยงเบนออกจากค่าเฉลี่ยของคะแนนมาตรฐานไม่เกิน ± 0.4 SD

ขอคนพบจากภาคตัดขวาง (Profile) ของแบบสำรวจ EPPS

1. ความต้องการสูงสุดและต่ำสุดของเด็กวัยรุ่นชายแต่ละช่วงอายุเมื่อเทียบกับความต้องการด้านอื่น ๆ (ดังแสดงในแผนภูมิที่ 15)

1.1 เด็กวัยรุ่นชายอายุ 13 ปีมีความต้องการแสดงออก (exh) สูงสุด และความต้องการอดทน (end) ต่ำสุดซึ่งหมายความว่าเด็กวัยรุ่นชายอายุ 13 ปีมีแนวโน้มที่จะต้องการกล่าวสิ่งที่ผู้อื่นเห็นว่าหนักหนา ขอบเล่าเรื่องตลกและเรื่องที่น่าสนใจ ขอบเล่าการผจญภัยและประสบการณ์ต่าง ๆ อยากให้ตัวเองเป็นที่สังเกตและเป็นทีที่กล่าวถึง ขอบพูดเพียงเพื่อจะดูว่าจะมีผลอย่างไรเกิดขึ้นกับคนอื่น ชอบใช้คำพูดที่คนอื่นไม่ค่อยเข้าใจและถามคำถามที่คนอื่นตอบไม่ได้ แต่ไม่ชอบทำงานที่ได้รับมอบหมายจนเสร็จ ไม่สู้จะมีความมานะอดทน ไม่ชอบคิดแก้ปัญหา ชอบทำงานจับจุก ไม่ชอบทำงานหรือคิดแก้ปัญหาที่ยุ่งเหยิงเหมือนว่าจะไม่ได้อะไรจากงานนั้น

1.2 เด็กวัยรุ่นชายอายุ 14 ปีมีความต้องการยกย่อง (def) สูงสุดและ ความต้องการสัมฤทธิ์ผล (ach) ต่ำสุดซึ่งหมายความว่า เด็กวัยรุ่นชายอายุ 14 ปีมีแนวโน้มที่จะต้องการคำแนะนำจากคนอื่น อยากรู่ว่าคนอื่นเขาคิดอย่างไร ชอบทำตามคำสั่งแจงหรือ ความคาดหวังของคนอื่น ชอบยกย่องเคารพคนอื่น ชอบชมผู้อื่นว่าทำงานได้ดี ยอมรับคนอื่นเป็นผู้นำของตน ชอบอ่านชีวประวัติของบุคคลสำคัญ ๆ ชอบทำตามประเพณีนิยม อยากรให้ผู้อื่นเป็นผู้ตัดสินใจให้ ไม่ต้องการทำอะไรให้ดีที่สุด ไม่ต้องการความสำเร็จนัก ไม่ชอบทำงานให้เสร็จโดยอาศัยความชำนาญและความพยายาม ไม่อยากให้ผู้อื่นเห็นว่าตน เป็นผู้ชำนาญ ไม่ต้องการแก้ปัญหาที่ยากและไม่ชอบทำอะไรให้ดีกว่าคนอื่น

1.3 เด็กวัยรุ่นชายอายุ 15 ปีมีความต้องการอดทน (end) สูงสุดและความ ต้องการขอความช่วยเหลือ (suc) ต่ำสุดซึ่งหมายความว่า เด็กวัยรุ่นชายอายุ 15 ปีมี แนวโน้มที่จะมีความต้องการทำงานโดยไม่หยุดจนกว่างานจะเสร็จ ทำงานด้วยความมานะ อดทน รอบคอบแก้ปัญหาไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะแก้ได้ ชอบทำงานชิ้นหนึ่ง ๆ ให้เสร็จก่อน จะลงมือทำชิ้นต่อไป ชอบทำงานอยู่คึก ๆ เพื่อให้งานเสร็จ ไม่อยากให้มีใครรบกวน เวลาทำงาน และชอบทำงานหรือคิดแก้ปัญหาต่อไป แม้อันนั้นจะไม่ได้ทำอะไรก็ตาม ไม่ชอบให้ผู้อื่นช่วยเหลือเวลาเดือดร้อน ไม่ต้องการกำลังใจจากคนอื่นมากนัก ต้องการ ความเห็นใจและความเข้าใจจากคนอื่นน้อยเมื่อตนประสบปัญหา ไม่อยากให้คนอื่นพลอย เสียใจและพลอยวุ่นวายเมื่อตนได้อันตราย

1.4 เด็กวัยรุ่นชายอายุ 16 ปีมีความต้องการปกครองตนเอง (aut) สูงสุด และมีความต้องการยกย่อง (def) ต่ำสุด ซึ่งหมายความว่า เด็กวัยรุ่นชาย 16 ปีมีแนวโน้มที่จะมีความต้องการอิสระที่จะออกจากบ้านได้ตามความพอใจ ต้องการตัดสินใจด้วยตนเอง ชอบมีอิสระเวลาทำสิ่งต่าง ๆ หลีกเลียงสิ่งซึ่งคนอื่นอยากให้ทำตาม ทำอะไรมักไม่คำนึง ว่าคนอื่นเขาคิดอย่างไร ชอบวิจารณ์บุคคลที่มีอำนาจ และหลีกเลียงความรับผิดชอบและ งานที่ต้องทำ ไม่ต้องการคำแนะนำจากคนอื่นมากนัก ไม่อยากรู้อะไรที่คนอื่นเขาคิดอย่างไร ไม่ชอบทำตามคำสั่งแจงแนะนำของบุคคลอื่น ไม่ชอบเคารพยกย่องคนอื่นมาก ไม่ยอมรับความ เป็นผู้นำของคนอื่น ไม่ชอบอ่านชีวประวัติบุคคลสำคัญ ไม่ชอบทำตามประเพณีนิยม และไม่ อยากรให้ผู้อื่นตัดสินใจให้ตนเอง

1.5 เด็กวัยรุ่นชายอายุ 17 ปีมีความต้องการเข้าใจตนเองและผู้อื่น (int) สูงสุด และมีความต้องการแสดงออก (exh) ต่ำสุด ซึ่งแสดงว่า เด็กวัยรุ่นชายอายุ 17 ปี โดยทั่วไปมีแนวโน้มที่จะมีความต้องการวิเคราะห์แรงจูงใจและความรู้สึกของตนเอง ชอบสังเกตคนอื่น พยายามเข้าใจว่าผู้อื่นรู้สึกอย่างไรเมื่อพบปัญหา มักเอาใจเขาใส่ใจเรามากก็วิเคราะห์หาเหตุผลว่าทำไมคนอื่นจึงทำเช่นนั้นมากกว่าที่จะดูเพียงแต่สิ่งที่เขาทำเท่านั้น ต้องการวิเคราะห์แรงจูงใจของคนอื่นและชอบทำนายว่าคนอื่นจะปฏิบัติอย่างไรในเหตุการณ์หนึ่ง ๆ และไม่ต้องการกล่าวถึงที่ผู้อื่นเห็นว่าลึกลับ ไม่ชอบเล่าเรื่องตลกและเรื่องที่น่าสนใจ ไม่ชอบเล่าการผจญภัยและประสบการณ์ต่าง ๆ ไม่อยากให้ตัวเองเป็นที่น่าสังเกตและเป็นที่ถูกกล่าวถึง ไม่ชอบพูดเพียงเพื่อจะดูว่ามีผลอย่างไรเกิดขึ้นกับคนอื่น และไม่ถามคำถามที่คนอื่นตอบไม่ได้

2. ความต้องการสูงสุดและความต้องการต่ำสุดของเด็กวัยรุ่นหญิงในแต่ละช่วงอายุเมื่อเทียบกับความต้องการคนอื่น ๆ (แผนภูมิที่ 16)

2.1 เด็กวัยรุ่นหญิงอายุ 13 ปีมีความต้องการแสดงออก (exh) สูงสุดและความต้องการช่วยเหลือผู้อื่น (nur) ต่ำสุด ทั้งนี้หมายความว่าเด็กวัยรุ่นหญิงอายุ 13 ปี มีแนวโน้มที่จะมีความต้องการกล่าวถึงที่ผู้อื่นเห็นว่าลึกลับ ชอบเล่าเรื่องตลกและเรื่องที่น่าสนใจ ชอบเล่าเรื่องการผจญภัยและประสบการณ์ต่าง ๆ อยากให้ตัวเองเป็นที่น่าสังเกตและเป็นที่ถูกกล่าวถึง ชอบพูดเพียงเพื่อจะดูว่ามีผลอย่างไรกับคนอื่น ชอบใช้คำพูดที่คนอื่นไม่ค่อยเข้าใจและถามคำถามที่คนอื่นตอบไม่ได้ แต่ไม่ค่อยต้องการช่วยเหลือเพื่อน เวลาเขาเคืองครอน ไม่ค่อยรู้สึกเห็นอกเห็นใจคนอื่น มักไม่ยอมยกโทษให้แก่เพื่อน ๆ ไม่สู้จะเห็นใจคนอื่นเวลาเขาได้รับอันตรายหรือเจ็บป่วย และไม่ชอบแสดงความรักต่อคนอื่นมากนัก

2.2 เด็กวัยรุ่นหญิงอายุ 14 ปีมีความต้องการช่วยเหลือผู้อื่น (nur) สูงสุดและความต้องการปกครองตนเอง (aut) ต่ำสุดซึ่งหมายความว่าเด็กวัยรุ่นหญิงอายุ 14 ปี มีแนวโน้มที่จะมีความต้องการช่วยเหลือเพื่อนเวลาเขาเคืองครอน คอยช่วยเหลือคนที่คอยกว่า ชอบปฏิบัติต่อคนอื่นด้วยความมีน้ำใจ และรู้สึกเห็นอกเห็นใจ มักยกโทษให้แก่เพื่อน ๆ ชอบทำอะไรเล็ก ๆ น้อย ๆ ให้คนอื่น เห็นใจเวลาคนอื่นได้รับอันตรายหรือเจ็บป่วย และ

ชอบแสดงความรักต่อคนอื่น แต่ไม่มีความต้องการอิสระในการออกจากบ้าน ไม่ต้องการ
 ทัศนียภาพด้วยตนเอง ชอบทำตามประเพณีนิยม ทำอะไรมักคำนึงว่าคนอื่นเขาจะคิดอย่างไร
 ไม่ชอบวิจารณ์บุคคลมีอำนาจและรับผิดชอบในงานที่ต้องทำ

2.3 เด็กวัยรุ่นหญิงอายุ 15 ปีมีความต้องการยอมรับโทษ (aba) สูงสุดและ
 มีความต้องการแสดงออก (exh) ต่ำสุด ซึ่งแสดงว่า เด็กวัยรุ่นหญิงอายุ 15 ปีมีแนวโน้มที่
 จะต้องการให้คนอื่นว่าตนทำไม่ถูก มักรู้สึกผิดเมื่อทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดพลาดไป รู้สึกอยากได้
 รับการลงโทษเมื่อทำผิด รู้สึกสบายใจเมื่อได้ยอมแพ้อหรือหลีกเลี่ยงการต่อสู้ อยากสารภาพ
 ผิดเมื่อตนทำผิด รู้สึกเศร้าใจในการที่ตนเองไม่สามารถทนต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ มัก
 รู้สึกประหม่าเมื่อมีคนทีเหนือกว่าอยู่ด้วย และรู้สึกว่าตนเองค้อยกว่าผู้อื่นเกือบทุกด้าน ไม่
 ต้องการกล่าวถึงที่ผู้อื่นเห็นว่าหลักแหลม ไม่ชอบเล่าเรื่องตลกและเรื่องที่น่าสนใจ ไม่ชอบ
 เล่าการผจญภัยและเหตุการณ์ต่าง ๆ ไม่อยากให้ตัวเองเป็นที่น่าสังเกตและเป็นทีกล่าวถึง
 ไม่ชอบพูดเพียงเพื่อจะความีผลอย่างไรเกิดขึ้นกับคนอื่น ไม่ชอบใช้คำที่คนอื่นไม่ค่อยเข้าใจ
 และไม่ถามคำถามที่คนอื่นตอบไม่ได้ด้วย

2.4 เด็กวัยรุ่นหญิงอายุ 16 ปีมีความต้องการเปลี่ยนแปลง (chg) สูงสุดและ
 มีความต้องการสัมฤทธิ์ผล (ach) ต่ำสุดซึ่งหมายความว่าเด็กวัยรุ่นหญิงอายุ 16 ปีมี
 แนวโน้มที่จะทำสิ่งใหม่ ๆ แปลก ๆ ชอบท่องเที่ยว ชอบพบปะคนแปลกหน้า ชอบเปลี่ยน
 กิจกรรม ชอบค้นคว้าสิ่งใหม่ ๆ ชอบรับประทานอาหารตามสถานที่ใหม่ ๆ แปลก ๆ ชอบ
 ทำงานที่ไม่ซ้ำกัน ชอบเปลี่ยนที่อยู่ไปตามที่ต่าง ๆ นิยมการแต่งกายที่ทันสมัย ไม่อยาก
 ให้ผู้อื่นเห็นว่าตนเป็นผู้ชำนาญ ไม่ต้องการทำงานหรือแก้ปัญหาที่ยุ่งยาก และไม่ชอบทำ
 อะไรให้ดีกว่าคนอื่น

2.5 เด็กวัยรุ่นหญิงอายุ 17 ปีมีความต้องการเปลี่ยนแปลง (chg) สูงสุดและ
 มีความต้องการยอมรับโทษ (aba) ต่ำสุด หมายความว่าเด็กวัยรุ่นหญิงอายุ 17 ปีมีแนวโน้ม
 ที่จะทำสิ่งใหม่ ๆ แปลก ๆ ชอบท่องเที่ยว ชอบพบปะคนแปลกหน้า ชอบเปลี่ยนกิจกรรม ชอบ
 เปลี่ยนที่อยู่ไปตามที่ต่าง ๆ นิยมการแต่งกายที่ทันสมัย ไม่ต้องการให้คนอื่นว่าตนทำไม่ถูก
 ไม่รู้สึกอยากได้รับการลงโทษเมื่อทำผิด ไม่รู้สึกเศร้าใจในการที่ตนเองไม่สามารถทนต่อ
 สถานการณ์ต่าง ๆ ได้ ไม่รู้สึกประหม่าเมื่อมีคนอื่นอยู่ด้วย และไม่รู้สึกว่าตนเองค้อยกว่าผู้อื่น

จากผลการวิจัยครั้งนี้จะเห็นได้ว่า เด็กวัยรุ่นชายอายุ 13 ปีมีความต้องการแสดงออกมากที่สุด และมีความต้องการอดทนน้อยที่สุดในบรรดาความต้องการทั้ง 15 ด้าน ส่วนเด็กวัยรุ่นชายอายุ 17 ปีนั้นกลับมีความต้องการแสดงออกน้อยที่สุด แต่มีความต้องการเข้าใจตนเองและผู้อื่นมากกว่าความต้องการด้านอื่น ๆ เด็กวัยรุ่นหญิงอายุ 13 ปีมีความต้องการสูงสุดตรงกับเด็กวัยรุ่นชายอายุ 13 ปี คือต้องการแสดงออกเหมือนกัน แต่มีความต้องการต่ำสุดต่างกับเด็กวัยรุ่นชาย คือต้องการช่วยเหลือผู้อื่นน้อยที่สุด เด็กวัยรุ่นหญิงอายุ 17 ปีแม่จะมีความต้องการเปลี่ยนแปลงสูงสุดและมีความต้องการยอมรับโทษต่ำสุดก็ตาม แต่มีความต้องการเข้าใจตนเองและผู้อื่นอยู่ในระดับสูงเหมือนกันคือ รองจากความต้องการเปลี่ยนแปลง ดังนั้นจึงเป็นที่น่าสังเกตว่า เด็กวัยรุ่นตอนต้นทั้งเพศชายและเพศหญิงนั้นมีแนวโน้มที่จะต้องการให้ตนเองเป็นที่น่าสังเกตและกล่าวถึง ทั้งนี้อาจเนื่องจากเด็กวัยรุ่นตอนต้นซึ่งโดยทั่วไปมักมีปัญหาในการปรับตัวมากกว่าเด็กวัยรุ่นตอนปลายนั้น ต้องการให้คนอื่นสนใจยอมรับตนเอง จึงมีความต้องการแสดงออกมาก ส่วนเด็กวัยรุ่นตอนปลายมีการปรับตัวได้ดีกว่าจึงไม่มีความต้องการที่จะแสดงออกมากอีกต่อไป แต่หันกลับมาสนใจวิเคราะห์ตนเองและผู้อื่นมากขึ้น อันสื่อให้เห็นถึงแนวโน้มของการพัฒนาลักษณะบุคลิกภาพไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่มากขึ้น

ลักษณะบุคลิกภาพของเด็กวัยรุ่นชายและเด็กวัยรุ่นหญิงแต่ละช่วงอายุในโรงเรียนรัฐบาลสหศึกษาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาด้วยแบบสำรวจ CPI แบบสอบถาม ASO แบบสอบถาม AI-E และแบบสำรวจ EPPS

จากการวิจัยในครั้งนี้อาจสรุปลักษณะบุคลิกภาพของเด็กวัยรุ่นชายและเด็กวัยรุ่นหญิงในแต่ละช่วงอายุได้ดังนี้

1. ช่วงอายุ 13 ปี เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงอายุอื่น เด็กวัยรุ่นชายอายุ 13 ปีมีการยอมรับตนเองและผู้อื่นอยู่ในระดับปานกลาง มีความวิตกกังวลอยู่ในระดับปานกลาง แต่มีการเก็บตัวค่อนข้างมาก แมว่าจะมีความต้องการแสดงออกสูงกว่าความต้องการด้านอื่น ๆ ก็ตาม แต่เนื่องจากเด็กในช่วงนี้เพิ่งจะเริ่มย่างเข้าสู่วัยรุ่น จึงทำให้มีความ

ไม่มั่นใจสูง ซ้ำร้าย แทนที่จะได้แสดงออกตามความต้องการ ก็กลับเก็บกด อันเป็นสาเหตุให้
เกิดความขัดแย้งและมีปัญหาภายในตนเอง เด็กจึงรู้สึกอึดอัดใจเวลาเข้าสังคม ไม่ชอบเข้า
สังคม ไม่ยอมปรับตัว สนใจในวงแคบ ตื่นเต้นง่าย กระวนกระวาย อันเป็นลักษณะของ
คนเก็บตัว แต่อย่างไรก็ตาม เด็กชายในช่วงนี้ก็ยังมีความซื่อสัตย์ มีหิริโอตตัปปะ อ่อนโยน
ชอบช่วยเหลือผู้อื่น และมีอารมณ์ขันอยู่บ้าง

เด็กวัยรุ่นหญิงอายุ 13 ปี มีการยอมรับตนเองและยอมรับผู้อื่นค่อนข้างสูง มีความ
วิตกกังวล การเก็บตัว การแสดงออกอยู่ในระดับปานกลาง เป็นคนเงิบ คิดชา ท่าชา ไม่
คอยช่วยเหลือคนอื่น ไม่มีความเชื่อมั่นในตัวเอง เปลี่ยนแปลงง่าย ตื่นเต้นง่าย หลีก
เลี่ยงสถานการณ์ตึงเครียด และการท้อแท้คิดเสียใจในตัวเอง แต่ในขณะที่เดียวกันก็ชอบแข่งขัน
ชอบเข้าสังคม เด็กวัยรุ่นหญิงในช่วงนี้จึงมีความขัดแย้งและมีปัญหาภายในตัวเอง แต่ก็มีอารมณ์
ขัน และมีความต้องการแสดงออกมาก เช่นเดียวกับเด็กวัยรุ่นชายอายุ 43 ปี

2. ช่วงอายุ 14 ปี เมื่อเทียบกับช่วงอายุอื่นแล้ว เด็กวัยรุ่นชายอายุ 14 ปี มีการ
ยอมรับตนเองอยู่ในระดับปานกลาง แต่ระดับการยอมรับผู้อื่นสูง กว่าช่วงอายุอื่น การเก็บตัว
การแสดงออกอยู่ในระดับปานกลาง แต่มีความวิตกกังวลสูงกว่าช่วงอายุอื่น จึงมีแนวโน้มที่
จะตื่นเต้นง่าย ไม่ทำตัวให้สนิทสนมกับผู้อื่นและก้าวร้าว ทั้ง ๆ ที่ภายในจิตใจนั้นมีความ
ต้องการยกย่องผู้อื่น ต้องการคำแนะนำจากผู้อื่นและอยากรู้ว่าคนอื่นเขาคิดอย่างไร

เด็กวัยรุ่นหญิงอายุ 14 ปี มีการยอมรับตนเองและผู้อื่นอยู่ในระดับปานกลาง แต่มี
ความวิตกกังวลและการเก็บตัวอยู่ในระดับสูงกว่าเด็กวัยรุ่นหญิงช่วงอายุอื่น มีลักษณะของหญิง
ค่อนข้างชัดเจน กล่าวคือมีความสนใจอย่างผู้หญิง มีความอ่อนโยน ต้องการทำอะไรเล็ก ๆ
น้อย ๆ ให้คนอื่น แต่ก็ถือตนเองเป็นใหญ่

3. ช่วงอายุ 15 ปี เมื่อเทียบกับช่วงอายุอื่นแล้ว เด็กวัยรุ่นชายอายุ 15 ปี มีการ
ยอมรับตนเองสูงกว่าช่วงอายุอื่น แต่มีการยอมรับผู้อื่น ความวิตกกังวลและการเก็บตัวอยู่ใน
ระดับปานกลาง มีความต้องการอดทนสูง ระมัดระวัง ขยัน เข้มงวด ทำตามระเบียบประเพณี
อนุรักษนิยม มีความสนใจอยู่ในวงแคบ แม้ว่าจะไม่มีความคิดเป็นของตนเอง แต่ก็ไม่มีความ
ต้องการขอความช่วยเหลือจากผู้อื่น

เด็กวัยรุ่นหญิงอายุ 15 ปี มีการยอมรับตนเอง การยอมรับผู้อื่น ความวิตกกังวล และการเก็บตัว - การแสดงออกอยู่ในระดับปานกลาง แม้ว่าเด็กหญิงในช่วงนี้จะมีความต้องการสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ บาง แต่เนื่องจากมีลักษณะบุคลิกภาพที่ตกอยู่ในอิทธิพลของผู้อื่น ทั้งทางด้านความคิดและการกระทำ จึงมีความคิดความอ่านที่ไม่กว้างขวาง

4. ช่วงอายุ 16 ปี เมื่อเทียบกับช่วงอายุอื่นแล้ว เด็กวัยรุ่นชายอายุ 16 ปี มีการยอมรับตนเองและผู้อื่นค่อนข้างต่ำ แต่มีความวิตกกังวล การเก็บตัว - การแสดงออกอยู่ในระดับปานกลาง มีความต้องการปกครองตนเอง ต้องการอิสรภาพเชื่อมั่นในตนเอง มีลักษณะของผู้นำ จึงพะวงในการสร้างความประทับใจให้แก่ผู้อื่น แต่ไม่ต้องการคำแนะนำ ชี้แจงจากบุคคลอื่น มีความอดทน สนใจในวงกว้าง ละเอียดรอบคอบ วางแผนก่อนทำงาน และขยันขันแข็ง

เด็กวัยรุ่นหญิงอายุ 16 ปี มีการยอมรับตนเองปานกลางและการยอมรับผู้อื่นค่อนข้างต่ำ ส่วนความวิตกกังวลนั้น เด็กหญิงในช่วงนี้มีความวิตกกังวลต่ำกว่าเด็กวัยรุ่นหญิงอีก 4 ช่วงอายุ และมีการเก็บตัวค่อนข้างต่ำ หรือมีการแสดงออกค่อนข้างสูง ส่วนลักษณะบุคลิกภาพโดยทั่วไปของเด็กวัยรุ่นหญิงอายุ 16 ปีนี้มีลักษณะคล้ายคลึงกับลักษณะบุคลิกภาพโดยทั่วไปของเด็กวัยรุ่นชายอายุ 16 ปีมาก กล่าวคือ มีความเชื่อมั่นในตัวเอง เป็นตัวของตัวเอง มีลักษณะเป็นผู้นำ อดทน มีความคิดแจ่มชัด เข้มแข็ง เห็นการณ์ไกล มีความต้องการสิ่งใหม่ ๆ ชอบทำสิ่งใหม่ ๆ แต่คงไม่ใช่สิ่งที่ต้องใช้ความชำนาญหรือความพยายามพิเศษ เพราะเด็กวัยรุ่นหญิงในช่วงอายุนี้ จากการวิจัยครั้งนี้พบว่า มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลต่ำกว่าความต้องการด้านอื่น ๆ

5. ช่วงอายุ 17 ปี เมื่อเปรียบเทียบกันแล้ว เด็กวัยรุ่นชายอายุ 17 ปีมีการยอมรับตนเองและยอมรับผู้อื่นในระดับต่ำกว่าช่วงอายุอื่น ๆ และมีความวิตกกังวลและการเก็บตัวในระดับต่ำกว่าช่วงอื่นมากด้วย การที่เด็กวัยรุ่นชายมีความวิตกกังวลและการเก็บตัวน้อยนี้ ย่อมแสดงให้เห็นถึงลักษณะบุคลิกภาพโดยทั่วไปที่พึงปรารถนา คือ เป็นคนชอบสังคม มีความสนใจอย่างผู้ชาย ว่องไว ชอบฉวยโอกาส มีความสนใจในวงกว้าง กระตือรือร้น ฉลาด กล้าพูด กล้าราว มีความเชื่อมั่นในตนเอง เข้มแข็ง ค่อนข้างอยู่เสมอ มีวุฒิภาวะ เข้มแข็ง พึ่งตนเอง และมีการตัดสินใจที่ดี ทั้งด้านความต้องการก็ต้องการเข้าใจตนเองและผู้อื่น

มากที่สุด โดยมีความต้องการแสดงออกน้อยที่สุด

เด็กวัยรุ่นหญิงอายุ 17 ปี มีการยอมรับตนเองและยอมรับผู้อื่นต่ำกว่าเด็กวัยรุ่นหญิงในช่วงอายุอื่น ๆ เช่นกัน มีความวิตกกังวลค่อนข้างต่ำและการเก็บตัวต่ำสุด เด็กวัยรุ่นหญิงในช่วงนี้มีลักษณะบุคลิกภาพโดยทั่วไปใกล้เคียงกับเด็กวัยรุ่นชายในช่วงอายุเดียวกันอย่างมาก คือ มีความไว้วางใจ ชอบสังคม มีความสนใจกว้างขวาง เชื่อมมั่นในตนเอง วางแผนก่อนทำงาน มีความรับผิดชอบ ฟังตนเอง เยือกเย็น ให้ความร่วมมือ ชอบช่วยเหลือ เชื่อถือได้ ฟังพหูวาอาศัยได้ และมีความจริงจัง โดยมีความต้องการทำสิ่งใหม่ ๆ ชอบท่องเที่ยว ชอบกินอาหารแปลก ๆ นิยมการแต่งกายที่ทันสมัย ไม่ต้องการหลีกเลี่ยงการต่อสู้ และไม่มีความรู้สึกว่าตนเองคดขยกว่าคนอื่นเกือบทุกด้าน

จากผลการวิจัยครั้งนี้เป็นที่น่าสังเกตว่า ลักษณะบุคลิกภาพของเด็กวัยรุ่นทั้งเพศชายและเพศหญิงในโรงเรียนรัฐบาลสหศึกษาในจังหวัดพระนคร ที่แตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด คือ ลักษณะบุคลิกภาพของเด็กวัยรุ่นอายุ 13 ปีกับ 17 ปี โดยที่ลักษณะบุคลิกภาพโดยทั่วไปของเด็กวัยรุ่นอายุ 13 ปีส่วนใหญ่ยังเป็นลักษณะที่ไม่น่าพึงปรารถนานัก ซึ่งต่างกับลักษณะบุคลิกภาพของเด็กวัยรุ่นอายุ 17 ปี ที่มีลักษณะส่วนใหญ่เป็นไปในทางที่น่าพึงพอใจที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกันในบรรดาหาช่วงอายุของการวิจัยในครั้งนี้ ทั้งนี้จัดเป็นลักษณะปกติของเด็กวัยรุ่นทั่วไป เพราะตามหลักจิตวิทยาได้กล่าวไว้ว่า ตามธรรมชาติเด็กวัยรุ่นตอนต้นจะปรับตัวได้ลำบากกว่าเด็กวัยรุ่นตอนปลาย